บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพด้วยพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความบกพร่องทางการเห็น เป็นการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มเดียววัดหลายครั้งแบบอนุกรมเวลา (The One - Group Pretest - Posttest Time -Series Designs) และเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยมีรูปแบบการทดลองดังนี้

O1	X1	O2	X2	O3	X3	O4	X4	O5	O6

เมื่อ O1 ถึง O5 คือ การวัดความตระหนักรู้ในอาชีพ

O6 คือ แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพด้วยพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความบกพร่องทางการเห็น

X1 คือ คลิปเสียงในพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันชุด NO.1_WEEK.1 ถึง NO.6 WEEK.1

X2 คือ คลิปเสียงในพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันชุด NO.1_WEEK.2 ถึง NO.6 WEEK.2

X3 คือ คลิปเสียงในพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันชุด NO.1_WEEK.3 ถึง NO.6 WEEK.3

X4 คือ คลิปเสียงในพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันชุด NO.1_WEEK.4 ถึง NO.6 WEEK.4

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสอนคนตาบอดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน คัดเลือกโดยอาศัยความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีคุณลักษณะคือต้องเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สามารถทำกิจกรรมเสริมได้ สัปดาห์ละ 6 ครั้งเป็นเวลา 4 สัปดาห์

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือการวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะเก็บตามแบบแผนการทดลองซึ่งมีการวัดหลายครั้งทั้งก่อนและหลังการใช้ (พอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชัน) โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนจะได้รับสิ่งทดลอง (พอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชัน) เดียวกัน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถดูแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระยะเวลาต่างๆ ทั้งก่อนและหลังทดลองได้ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ชนิดได้แก่

1. พอดคาสต์ (PODCAST) ประกอบไปด้วย

1.1 คลิปเสียง (Clips) สำหรับให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นรับฟัง โดยคลิปเสียงหนึ่งมีความยาวตั้งแต่ 10-20 นาที รับฟังสัปดาห์ละ 6 คลิป (6 กลุ่มอาชีพ) ต่อเนื่อง 4 สัปดาห์ รวมจำนวนทั้งสิ้น 24 คลิป

1.2 เว็บไซต์เพื่อผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น สำหรับเป็นที่เก็บคลังคลิปเสียง และพัฒนาเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องต่อไป

2. แบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ เพื่อใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณในการวิจัย

3. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นครูและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่มีต่อการส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพด้วยพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความบกพร่องทางการเห็น เพื่อใช้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย

1. พอดคาสต์ (PODCAST) ประกอบไปด้วย คลิปเสียง (Clips) 24 คลิป และเว็บไซต์เพื่อผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

การพัฒนาคลิปเสียง (Clips) 24 คลิป แบ่งได้เป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ขั้นวิเคราะห์กลยุทธ์เมตาคอกนิชันที่ใช้เป็นคำถามประกอบการสัมภาษณ์รุ่นพี่ตัวแบบในคลิปเสียง ซึ่งขั้นนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เอกสารจากหนังสือ เอกสาร วารสาร บทความ จุลสารและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับหลักการพื้นฐาน ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความตระหนักรู้ในอาชีพ กลยุทธ์เมตาคอกนิชันและวิธีการนำเสนอเนื้อหาหรือเรื่องราวต่างๆ ไปสู่ผู้ฟังอย่างมีศิลปะในรูปแบบรายการวิทยุ โดยกำหนดประเด็นแนวทางในการนำเสนอเพื่อเตรียมผลิตรายการวิทยุ ผู้วิจัยสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับกลยุทธ์เมตาคอกนิชัน (อ้างถึงตารางที่ 2.1 บทที่ 2) เพื่อนำมาเป็นกรอบคำถามในบทสัมภาษณ์ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบ และจัดทำแนวคำถามในบทสัมภาษณ์ที่อยู่ในคลิปเสียงทั้ง 6 กลุ่มอาชีพ

ในการพัฒนากระบวนการผลิตพอดคาสต์และการพัฒนาบทสัมภาษณ์ระหว่างผู้ดำเนินรายการกับวิทยากรผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบ ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์เมตาคอกนิชัน แนวคำถามที่ใช้สร้างบทสัมภาษณ์ในพอดคาสต์และหลักการเขียนบทวิทยุกระจายเสียงเพื่อการเชื่อมโยงที่เหมาะสม ดังแสดงในตารางที่ 3.1 ถึง 3.4

ตารางที่ 3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์เมตาคอกนิชันกับแนวคำถามที่ใช้สร้างบทสัมภาษณ์ในพอดคาสต์ เพื่อให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นสามารถระบุความสนใจของตนเอง (Identifying) ได้ในสัปดาห์ที่ 1

เนื้อหาเรื่องความตระหนักรู้ในอาชีพ	กลยุทธ์เมตาคอกนิชันที่ใช้ตั้งคำถามในพอดคาสต์	แนวคำถามที่ผู้ดำเนินรายการวิทยุรูปแบบสัมภาษณ์ใช้ถามผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบในพอดคาสต์
มิติตนเอง 1.เพศและสภาพร่างกาย 2.ความสนใจ 3.ทัศนคติต่ออาชีพ 4.ความตระหนักและเห็นคุณค่าของตนเอง 5.ความแตกต่างในด้านความสามารถ 6.ประสบการณ์ชีวิต 7.บุคลิกภาพและความถนัด	1.กลยุทธ์ที่ช่วยในการเตรียมอารมณ์ 2.กลยุทธ์กระตุ้นจินตนาการ	1.อธิบายสาเหตุของการมองไม่เห็น *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ:* *อยากให้ช่วยเล่าเหตุการณ์ให้ฟังว่าเพราะอะไรจึงมองไม่เห็น*
	1.กลยุทธ์ที่ช่วยในการเตรียมอารมณ์ 2.กลยุทธ์กระตุ้นจินตนาการ	2.เล่าอดีตการดำเนินชีวิตและครอบครัวเพื่อเชื่อมโยงสู่ความฝันและความสนใจในวัยเด็ก *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ:* *ตอนเด็กๆ ฝันอยากเป็นอะไร*
	กลยุทธ์การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ	3.เริ่มวางแผนเป้าหมายอาชีพครั้งแรกตอนไหนและปัจจัยใดที่ทำให้มั่นใจว่าตัวเองเหมาะกับอาชีพนั้น *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ:* *เริ่มคิดวางแผนอย่างจริงจังเรื่องอาชีพตอนไหน มีใครช่วยหรือเปล่า*
	กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายความรู้	4.ตัวช่วยหรือคนในครอบครัวหรือสิ่งใดที่ทำให้ความสนใจถูกพัฒนาให้กลายเป็นความสามารถหรือความถนัดเฉพาะตัว *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ: อะไรหรือใครที่ช่วยให้เรามั่นใจว่าอาชีพที่เราสนใจอยู่นี้เหมาะกับเรา*
	กลยุทธ์การสรุปและจัดโครงสร้างใหม่	5.สรุปว่าอะไรทำให้รู้ความสนใจของตนเองและสรุปบุคลิกภาพของตนเอง *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ:* *สรุปให้น้องๆ ฟังหน่อยค่ะว่าอะไรที่เป็นตัวช่วยทำให้รู้ชัดว่าบุคลิกภาพและความสนใจเรา อยู่ในทิศทางไหน*

ตารางที่ 3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์เมตาคอกนิชันกับแนวคำถามที่ใช้สร้างบทสัมภาษณ์ในพอดคาสต์ เพื่อให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นสามารถระบุความสามารถของตนเอง (Identifying) ได้ในสัปดาห์ที่ 2

เนื้อหาเรื่องความตระหนักรู้ในอาชีพ	กลยุทธ์เมตาคอกนิชันที่ใช้ตั้งคำถามในพอดคาสต์	แนวคำถามที่ผู้ดำเนินรายการวิทยุรูปแบบสัมภาษณ์ใช้ถามผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบในพอดคาสต์
มิติครอบครัวและสังคม 1.สังคมและเศรษฐกิจ 2.การศึกษา 3.ครอบครัว,ชุมชนและสิ่งแวดล้อม 4.การเลียนแบบจากบุคคลตัวแบบ	1.กลยุทธ์ที่ช่วยในการเตรียมอารมณ์ 2.กลยุทธ์การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ 3.กลยุทธ์กระตุ้นจินตนาการ	1.เมื่อรู้ความสนใจของตนแล้วมีวิธีฝึกฝนตนเองอย่างไร 2.มีบุคคลตัวแบบหรือไม่ อย่างไร *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ:* *มีตัวแบบในใจมั้ยผู้ที่ทำให้เรารู้วิธีการฝึกฝนทักษะด้านอาชีพของตัวเองอย่างง่ายๆ*
	กลยุทธ์การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ	2.ประเมินว่าน้องๆ ควรฝึกฝนความสามารถด้วยวิธีไหนบ้างเพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจของตน *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ:* *ถ้าน้องสนใจกลุ่มอาชีพนี้ น้องๆ ควรเร่งพัฒนาตัวเองด้านใดบ้าง*
	กลยุทธ์บูรณาการ	3.งานปัจจุบันที่ทำอยู่สอดคล้องกับความสามารถมากน้อยแค่ไหน ระบุเหตุผล *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ:* *คิดว่างานที่ทำอยู่เหมาะกับตัวเองหรือเปล่า ได้ใช้ความสามารถอย่างที่ตั้งใจไว้แล้วหรือยัง*
	กลยุทธ์การสรุปและจัดโครงสร้างใหม่	4.สรุปว่าอะไรที่ช่วยให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบในแต่ละกลุ่มอาชีพระบุความสามารถได้และอยากให้น้องๆ นำประสบการณ์นี้ไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาเป็นรูปแบบของตนเอง *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ:* *ทำยังไงถึงค้นพบความสามารถของตัวเองได้ มันไม่ยากใช่มั้ย*

ตารางที่ 3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์เมตาคอกนิชันกับแนวคำถามที่ใช้สร้างบทสัมภาษณ์ในพอดคาสต์เพื่อให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นได้เปรียบเทียบสถานการณ์ในอาชีพกับชีวิตตน (Exploring) ได้ในสัปดาห์ที่ 3

เนื้อหาเรื่องความตระหนักรู้ในอาชีพ	กลยุทธ์เมตาคอกนิชันที่ใช้ตั้งคำถามในพอดคาสต์	แนวคำถามที่ผู้ดำเนินรายการวิทยุรูปแบบสัมภาษณ์ใช้ถามผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบในพอดคาสต์
มิติอาชีพ 1.คุณสมบัติของตนเองในการทำงาน 2.คุณสมบัติที่จำเป็นเพื่อความสำเร็จในการทำงาน 3.ความแตกต่างและข้อกำหนดในงานแต่ละชนิดในการทำงาน	1.กลยุทธ์ที่ช่วยในการเตรียมอารมณ์ 2.กลยุทธ์กระตุ้นจินตนาการ 3.กลยุทธ์บูรณาการ	1.เล่าเหตุการณ์ตอนเรียนและความรู้สึกเมื่อใกล้เวลาต้องจบการศึกษาและหางานทำ *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ:* *ในตอนเรียน เหตุการณ์ไหนบ้างที่คิดว่าช่วยให้เราเรียนรู้เรื่องอาชีพ*
	กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายความรู้	2.หางานยากหรือไม่ และได้งานด้วยวิธีใดบ้าง ใช้อะไรประกอบในการสมัครงาน เล่าขั้นตอนการสมัครและบรรยากาศตอนที่ถูกสัมภาษณ์งาน *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ:* *โลกอาชีพข้างนอก ต้อนรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่อยากทำอาชีพนี้อย่างไรบ้าง*
	1.กลยุทธ์การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ 2.กลยุทธ์บูรณาการ	3.พบปัญหาในการทำงานหรือสิ่งที่ไม่คาดคิดหรือไม่และมีการแก้ปัญหานั้นอย่างไร *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ:* *พอเข้าไปทำงานจริงๆ เป็นอย่างที่ฝันไว้มั้ย มีสิ่งที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้นบ้างหรือเปล่า*
	กลยุทธ์กระตุ้นจินตนาการ	4.ในโลกของกลุ่มอาชีพนี้ ผู้ร่วมงานหรือคนรอบข้างมีการปฏิบัติต่อผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นอย่างไร *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ:* *คนตาดีเขาแสดงออกอย่างไร ลบหรือบวกมากกว่ากัน*
	กลยุทธ์การสรุปและจัดโครงสร้างใหม่	5.สรุปว่าสิ่งที่น้องๆ ควรคำนึงและเตรียมพร้อมก่อนที่จะเข้าไปพบและดำรงอยู่ในฐานะผู้ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพนี้ *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ:* *สรุปว่าหากน้องๆ เริ่มอยากทำอาชีพนี้แล้ว ต้องเตรียมความพร้อมเรื่องอะไรบ้าง*

ตารางที่ 3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์เมตาคอกนิชันกับแนวคำถามที่ใช้สร้างบทสัมภาษณ์ในพอดคาสต์ เพื่อให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นรู้คุณค่าของการรู้ความแตกต่างระหว่างชีวิตและสถานการณ์ในอาชีพการทำงาน (Evaluating) ได้ในสัปดาห์ที่ 4

เนื้อหาเรื่องความตระหนักรู้ในอาชีพ	กลยุทธ์เมตาคอกนิชันที่ใช้ตั้งคำถามในพอดคาสต์	แนวคำถามที่ผู้ดำเนินรายการวิทยุรูปแบบสัมภาษณ์ใช้ถามผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบในพอดคาสต์
มิติอาชีพ 1.คุณสมบัติของตนเองในการทำงาน 2.คุณสมบัติที่จำเป็นเพื่อความสำเร็จในการทำงาน 3.ความแตกต่างและข้อกำหนดในงานแต่ละชนิดในการทำงาน	1.กลยุทธ์ที่ช่วยในการเตรียมอารมณ์ 2.กลยุทธ์บูรณาการ	1.ในปัจจุบันสถานการณ์การรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นเข้าทำงานในกลุ่มอาชีพนี้เป็นอย่างไร *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ: พูดถึงตลาดแรงงานอย่างชัดเจนกันบ้าง ปัจจุบันอาชีพนี้เปิดใจกว้างรับคนที่มีความบกพร่องทางการเห็นมากน้อยแค่ไหน*
	1.กลยุทธ์บูรณาการ 2.กลยุทธ์กระตุ้นจินตนาการ	2.ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลให้รู้คุณค่าของอาชีพกลุ่มนี้ *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ: อะไรทำให้เรารู้จักคุณค่าของอาชีพนี้อย่างลึกซึ้ง*
	1.กลยุทธ์การสรุปและจัดโครงสร้างใหม่ 2.กลยุทธ์การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ	3.สรุปเหตุผลที่ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบในแต่ละกลุ่มอาชีพรักที่จะทำงานในกลุ่มอาชีพนี้ *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ: เพราะอะไรถึงรักอาชีพนี้*
	กลยุทธ์การสรุปและจัดโครงสร้างใหม่	4.สรุปว่าอะไรที่ทำให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบในแต่ละกลุ่มอาชีพประกอบอาชีพนี้ได้ และคิดว่าตอนนี้ตนประสบความสำเร็จในอาชีพมากน้อยแค่ไหน *ตัวอย่างคำถามของผู้ดำเนินรายการ: ณ ตอนนี้คิดว่าตัวเองประสบความสำเร็จในอาชีพแล้วหรือยัง*

และจากตารางที่ 3.1 ถึง 3.4 สามารถดูตัวอย่างการนำข้อคำถามไปใช้ในการพัฒนาพอดคาสต์ที่นำไปใช้จริงกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นได้ในบทที่ 3 ตารางที่ 3.6 ตัวอย่างบทแบบสมบูรณ์ ซึ่งคำถามในบทสัมภาษณ์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจดูความเหมาะสมแล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ (ดูรายชื่อได้ในภาคผนวก ก) จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษา โดยผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาเมตาคอกนิชัน คือมีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้อย่างน้อย 8-10 ปี จำนวน 3 ท่าน

2. เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ และมีประสบการณ์การถ่ายทอดความรู้ด้านนี้ จำนวน 2 ท่าน

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของบทสัมภาษณ์นี้ใช้ดัชนี IOC (Item Objective Congruence) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตัดสินอย่างมีระบบ ซึ่งมีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามที่ต้องการวัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามที่ต้องการวัด

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามที่ต้องการวัด

หลังจากให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมของภาษาเรียบร้อยแล้ว นำผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาดัชนี IOC มีสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามที่ต้องการวัด

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนการตัดสินข้อคำถามของผู้ทรงคุณวุฒิ

N คือ จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินค่า IOC ที่คำนวณได้ต้องมากกว่า 0.50 (IOC > 0.50) จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาที่มุ่งวัดหรือนิยามเชิงปฏิบัติการ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544)

การตรวจสอบคุณภาพของบทสัมภาษณ์โดยผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาเมตาคอกนิชัน คือมีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้อย่างน้อย 8-10 ปี จำนวน 3 ท่าน และผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ และมีประสบการณ์การถ่ายทอดความรู้ด้านนี้ จำนวน 2 ท่านพบว่าค่า IOC = 1.00

นอกจากนี้ในการพัฒนาบทสัมภาษณ์ระหว่างผู้ดำเนินรายการกับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบ ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์เมตาคอกนิชัน และความตระหนักรู้ในอาชีพ เพื่อความเชื่อมโยงที่เหมาะสม ดังแสดงในภาพที่ 3.1 ถึง 3.5

ภาพที่ 3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์เมตาคอกนิชันข้อที่ 1 และความตระหนักรู้ในอาชีพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นสามารถ 1.ระบุบุคลิกความสนใจและความสามารถของตนเอง (Identifying) 2. ได้สำรวจและเปรียบเทียบระหว่างทักษะของตนเองกับสถานการณ์ในอาชีพการทำงาน (Exploring) 3. รู้คุณค่าของการรู้ความแตกต่างระหว่างชีวิตและสถานการณ์ในอาชีพการทำงาน (Evaluating)

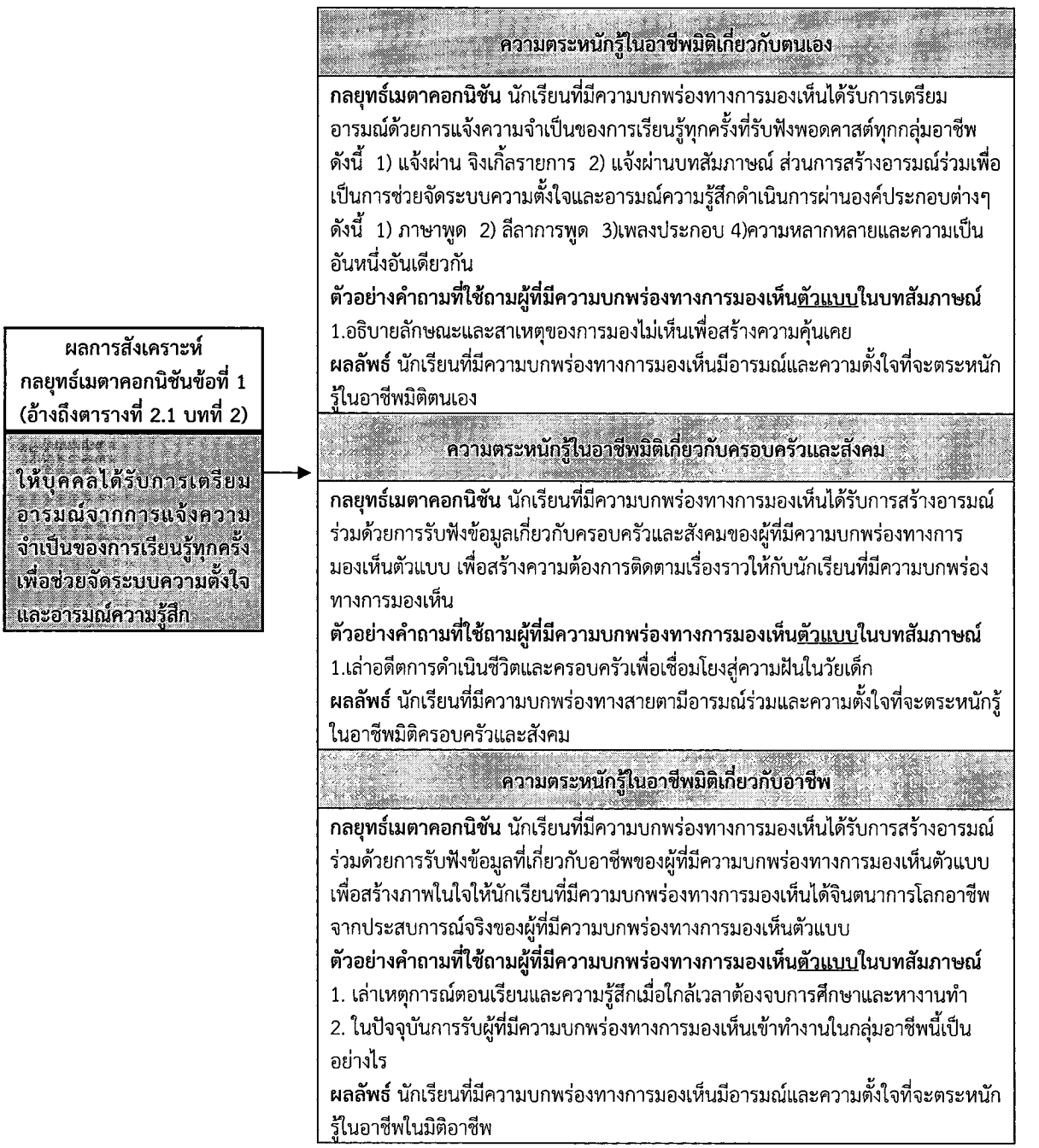

ภาพที่ 3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์เมตาคอกนิชันข้อที่ 2 และความตระหนักรู้ในอาชีพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นสามารถ 1.ระบุบุคลิกความสนใจและความสามารถของตนเอง (Identifying) 2. ได้สำรวจและเปรียบเทียบระหว่างทักษะของตนเองกับสถานการณ์ในอาชีพการทำงาน (Exploring) 3. รู้คุณค่าของการรู้ความแตกต่างระหว่างชีวิตและสถานการณ์ในอาชีพการทำงาน (Evaluating)

ภาพที่ 3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์เมตาคอกนิชันข้อที่ 3 และความตระหนักรู้ในอาชีพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นสามารถ 1.ระบุบุคลิกความสนใจและความสามารถของตนเอง (Identifying) 2. ได้สำรวจและเปรียบเทียบระหว่างทักษะของตนเองกับสถานการณ์ในอาชีพการทำงาน (Exploring) 3. รู้คุณค่าของการรู้ความแตกต่างระหว่างชีวิตและสถานการณ์ในอาชีพการทำงาน (Evaluating)

ภาพที่ 3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์เมตาคอกนิชันข้อที่ 4 และความตระหนักรู้ในอาชีพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นสามารถ 1.ระบุบุคลิกความสนใจและความสามารถของตนเอง (Identifying) 2. ได้สำรวจและเปรียบเทียบระหว่างทักษะของตนเองกับสถานการณ์ในอาชีพการทำงาน (Exploring) 3. รู้คุณค่าของการรู้ความแตกต่างระหว่างชีวิตและสถานการณ์ในอาชีพการทำงาน (Evaluating)

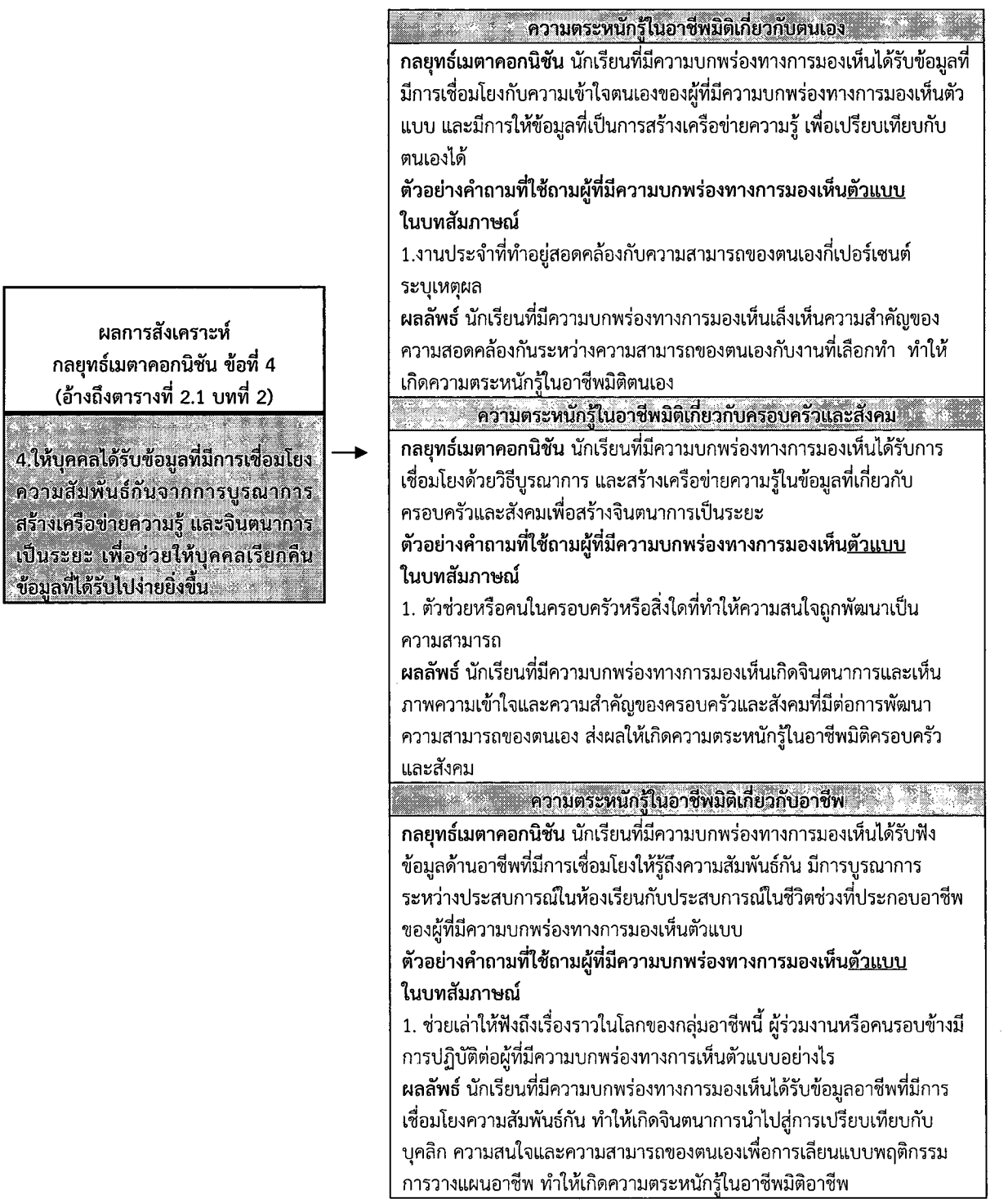

ภาพที่ 3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์เมตาคอกนิชันข้อที่ 5 และความตระหนักรู้ในอาชีพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นสามารถ 1.ระบุบุคลิกความสนใจและความสามารถของตนเอง (Identifying) 2. ได้สำรวจและเปรียบเทียบระหว่างทักษะของตนเองกับสถานการณ์ในอาชีพการทำงาน (Exploring) 3. รู้คุณค่าของการรู้ความแตกต่างระหว่างชีวิตและสถานการณ์ในอาชีพการทำงาน (Evaluating)

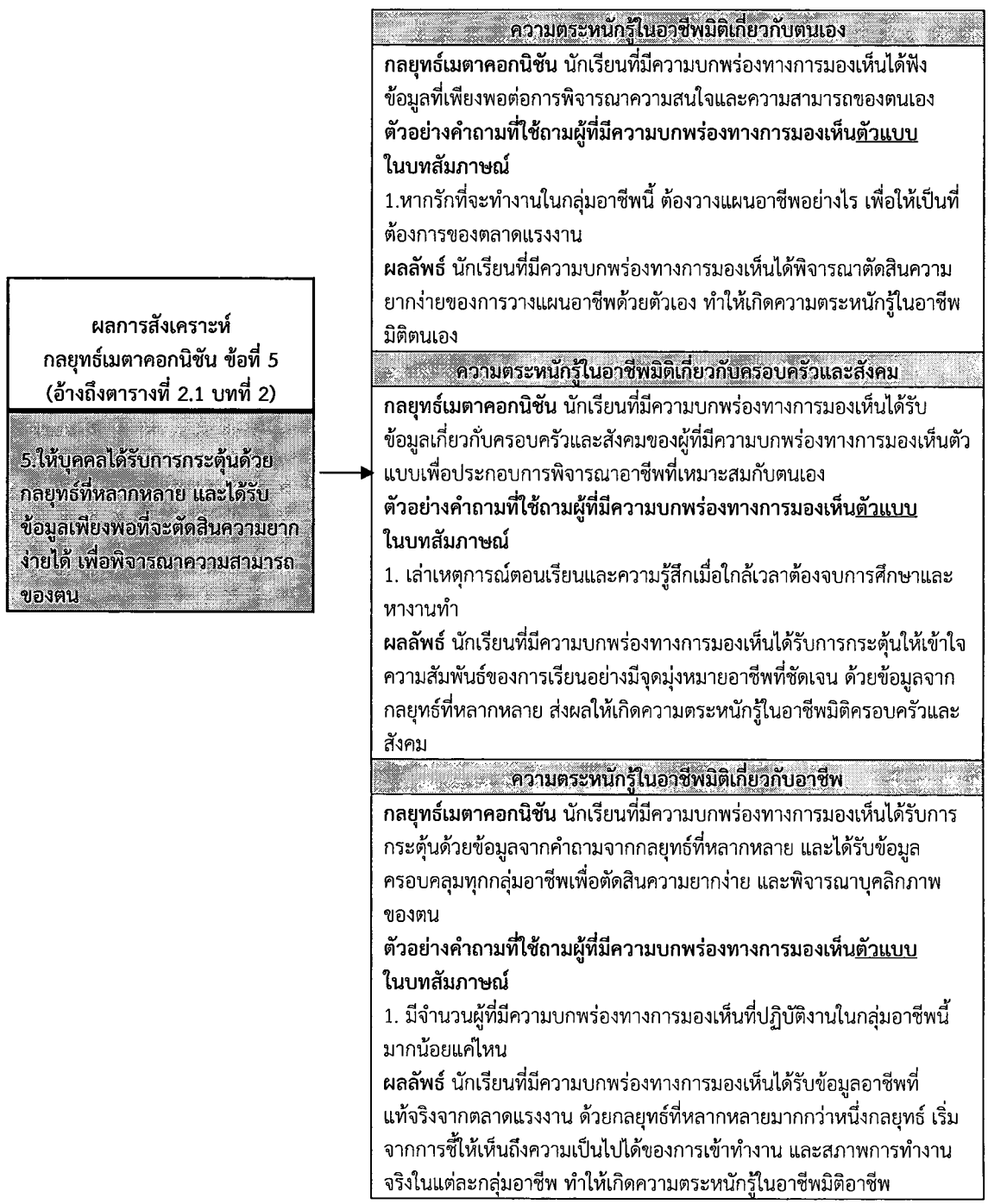

ตอนที่ 2 ขั้นกำหนดบุคคลตัวแบบ ขั้นนี้ผู้วิจัยได้สำรวจและคัดเลือกผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบในแต่ละกลุ่มอาชีพรวม 6 กลุ่มอาชีพที่ผู้ดำเนินรายการจะสัมภาษณ์เพื่อเตรียมข้อมูล จะนำมาบรรจุเป็นคลิปเสียงและนำขึ้นเว็บไซต์ในรูปแบบพอดคาสต์ ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) โดยใช้เทคนิค Snowball Sampling เนื่องจากผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นในคลิปเสียงมีลักษณะพิเศษ คือมีความชำนาญพิเศษ ซึ่งผู้วิจัยหาเองไม่ได้ จำเป็นต้องอาศัยการแนะนำให้รู้จักต่อๆ กันไป (วรรณี แกมเกตุ, 2551) จึงได้อาศัยการแนะนำจากครูในโรงเรียน สื่อมวลชน และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น เพื่อให้ได้ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบครบทั้ง 6 กลุ่มอาชีพ (หมายเหตุ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลการสำรวจจริง) โดยใช้วิธีค้นหาตัวอย่างเริ่มต้นที่มีคุณสมบัติตามที่ต้องการ ดังนี้

คุณสมบัติที่ 1 ประกอบอาชีพ 1 ใน 6 กลุ่มอาชีพ (1 คน ต่อ 1 กลุ่มอาชีพเท่านั้น)

คุณสมบัติที่ 2 เป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่สื่อสารเป็นภาษาไทยได้

ผลจากการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) ด้วยการเลือกตัวอย่างแบบ Snowball Sampling ทำให้ได้ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบทั้งหมด 6 กลุ่มอาชีพ โดยมีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 รายละเอียดของผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบทั้งหมด 6 กลุ่มอาชีพ

กลุ่มอาชีพตามทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์	อายุ	ระดับการมองเห็น	ข้อมูลการศึกษาและอาชีพ	ลำดับคลิปเสียง
1. บุคคลที่ชอบกิจกรรมที่ต้องใช้พละกำลังแต่หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ต้องสนทนากับสังคมหรือบุคคลอื่น (The Motoric Orientation) บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกเช่นนี้ มักเลือกอาชีพด้านกสิกรรม เทคนิค ช่าง กีฬา	อายุ 38 ปี	ตาบอดสนิท	จบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง สาขาการศึกษาพิเศษ และกำลังศึกษาต่อประกาศนียบัตรแพทย์แผนไทยและปริญญาโท ปัจจุบันเป็นนักกีฬาโบว์ลิ่งทีมชาติไทย (ติดทีมชาติมาแล้ว 4 ครั้ง)	กลุ่มอาชีพที่ 1 นักกีฬา Clips NO.1 WEEK 1 ถึง Clips NO.1 WEEK 6
2. บุคคลที่ชอบกิจกรรมที่ต้องใช้ความคิด การแก้ปัญหา มีลักษณะเป็นนักวิชาการ เป็นอาชีพที่ต้องศึกษาค้นคว้า หาความรู้อยู่เสมอ ชอบวิเคราะห์ รอบคอบ เป็นนักวิจารณ์ ใฝ่รู้ และรักอิสระ (Intellectual Orientation) บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกเช่นนี้มักเลือกอาชีพนักวิทยาศาสตร์ แพทย์ นักคำนวณ นักเขียน	อายุ 25 ปี	สายตาเลือนรางระดับ1	จบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาประวัติศาสตร์ และกำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง สาขาวิชาไทยศึกษา ปัจจุบันเป็นนักเขียนอยู่ 2 สำนักพิมพ์	กลุ่มอาชีพที่ 2 นักเขียน Clips NO.2 WEEK 1 ถึง Clips NO.2 WEEK 6
3. บุคคลที่ชอบสังคมกับบุคคลอื่น ชอบการสนทนา (The Social Orientation) บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกเช่นนี้ มักเลือกอาชีพ นักสังคมสงเคราะห์ ครู นักแนะแนว นักจิตบำบัด	อายุ 31 ปี	สายตาเลือนราง	จบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ปริญญาโทและเอกจากประเทศอังกฤษ สาขาวิชาการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ปัจจุบันเป็นอาจารย์สอนอยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง	กลุ่มอาชีพที่ 3 ครู Clips NO.3 WEEK 1 ถึง Clips NO.3 WEEK 6

หมายเหตุ ผู้วิจัยขอปกปิดข้อมูลบางส่วนของตัวแบบ ทั้งนี้เพื่อรักษาความเที่ยงตรงของข้อมูลและรักษาจรรยาบรรณในการวิจัย

ตารางที่ 3.5 รายละเอียดของผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบทั้งหมด 6 กลุ่มอาชีพ (ต่อ)

กลุ่มอาชีพตามทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์	อายุ	ระดับการมองเห็น	ข้อมูลการศึกษาและอาชีพ	ลำดับคลิปเสียง
4. บุคคลที่ชอบทำตามระเบียบแบบแผน (The Conferming Orientation) บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกเช่นนี้มักเลือกงานด้านสารบรรณ เอกสาร เลขานุการ บรรณารักษ์	อายุ 24 ปี	ตาบอดสนิท	กำลังศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ปัจจุบันเป็นผู้ช่วยบรรณารักษ์อยู่ที่ห้องสมุดคนตาบอดแห่งชาติ	กลุ่มอาชีพที่ 4 บรรณารักษ์ Clips NO.4 WEEK 1 ถึง Clips NO.4 WEEK 6
5. บุคคลที่มีลักษณะเป็นผู้นำ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ชอบอาชีพที่ตนจะได้แสดงลักษณะของตน (The Pursuasive Orientation) บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกเช่นนี้มักเลือกอาชีพ นักประชาสัมพันธ์ นักธุรกิจโฆษณา นักการเมือง นักจัดรายการ แอร์โฮสเตส	อายุ 34 ปี	ตาบอดสนิท	จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและโทที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง คณะอักษรศาสตร์สาขาวิชาปรัชญาและศิลปะศาสตร มหาบัณฑิต สาขายุโรปศึกษา ศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่ประเทศอังกฤษ สาขาวิชาComputer scienc ปัจจุบันกำลังศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งและรับราชการในตำแหน่งนักวิชาการด้านการศึกษา	กลุ่มอาชีพที่ 5 นักประชาสัมพันธ์ Clips NO.5 WEEK 1 ถึง Clips NO.5 WEEK 6
6. บุคคลที่ชอบความงาม รักศิลปะ (The Esthetic Orientation) บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกเช่นนี้มักเลือกอาชีพด้านศิลปะ เช่น นักประพันธ์ ศิลปิน	อายุ 70 ปี	ตาบอดสนิท	จบการศึกษาจากประเทศออสเตรเลีย สาขาวิชาดนตรีและการประสานเสียง ปัจจุบันเป็นอาจารย์พิเศษสอนเปียโนที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง	กลุ่มอาชีพที่ 6 นักดนตรี Clips NO.6 WEEK 1 ถึง Clips NO.6 WEEK 6

หมายเหตุ ผู้วิจัยขอปกปิดข้อมูลบางส่วนของตัวแบบ ทั้งนี้เพื่อรักษาความเที่ยงตรงของข้อมูลและรักษาจรรยาบรรณในการวิจัย

ตอนที่ 3 ขั้นผลิตรายการ (Production) หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะและคำแนะนำที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอมาปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อพิจารณาความชัดเจนของเนื้อหา จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อเข้าสู่ขั้นตอนการผลิตเป็นรายการวิทยุโดยมี 4 ขั้นตอน (จุมพล รอดคำดี, 2552) ดังต่อไปนี้

1) ขั้นเตรียมการ ผู้วิจัยเริ่มต้นจากการวางแผน คือการกำหนดหัวข้อว่าจะจัดรายการเรื่องอะไร มีเนื้อหาอย่างไร จะนำเสนอรายการในรูปแบบไหน ผู้ฟังคือใคร ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจน และช่วยให้เห็นภาพของการจัดรายการในคลิปเสียงยิ่งขึ้น จากนั้นจึงเริ่มเขียนบทโดยการนำความคิดในขั้นวางแผนมาแตกเป็นรายละเอียดเพื่อให้กลายเป็นบทวิทยุ โดยผู้วิจัยทำควบคู่กับการศึกษาเนื้อหาความตระหนักรู้ในอาชีพและกลยุทธ์เมตาคอกนิชัน ประกอบกับการจินตนาการเมื่อได้บทวิทยุแล้วจึงจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และเสียงประกอบต่างๆ ติดต่อวิทยากร (ในที่นี้คือผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบแต่ละกลุ่มอาชีพ ดูรายละเอียดวิธีการคัดเลือกวิทยากรได้ในข้อ 1.1.2) ผู้วิจัยติดต่อประสานวิทยากร 6 คน เพื่อนัดวันเวลาสัมภาษณ์ จากนั้นติดต่อจองห้องบันทึกเสียง เพื่อดำเนินการตามบทวิทยุกระจายเสียงในพอดคาสต์ ซึ่งลักษณะของบทวิทยุกระจายเสียงในพอดคาสต์ ประกอบไปด้วยโครงสร้างรายการและส่วนของเนื้อหา โดยมีรายละเอียดดังนี้

โครงสร้างรายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต

กลุ่มเป้าหมายหลัก	นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ประเภทรายการ	รายการพูดคุยสัมภาษณ์
ความยาว	10-20 นาที
เนื้อหาและวิธีนำเสนอ	เป็นการสัมภาษณ์พูดคุยกันด้วยคำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชัน โดยผู้ดำเนินรายการ (พี่อุ๋ม ปริณุต ไชยนิชย์)
สถานีที่ออกอากาศ	http://www.podblind.lnw.mn/index.php
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นมีความตระหนักรู้ในอาชีพทั้ง 3 มิติ คือ มิติตนเอง มิติครอบครัวและสังคม มิติอาชีพ 2. เพื่อเป็นกำลังใจและสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่มีความฝันอยากจะศึกษาหาความรู้เพื่อประกอบอาชีพในอนาคต
วิทยากร	ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นตัวแบบในแต่ละกลุ่มอาชีพ

ตัวอย่างเนื้อหารายการ

ส่วนของเนื้อหาคือบทในรายการที่ผู้ดำเนินรายการและวิทยากร (ผู้ร่วมรายการ) จะต้องพูดออกอากาศรวมไปถึงเสียงเพลงประกอบ เสียงประกอบ และรายละเอียดอื่นๆ ที่รายการต้องการ ให้ผู้ฟังได้ยินจากรายการ ซึ่งในบทแบบสมบูรณ์จะเป็นบทวิทยุที่มีรายละเอียดทุกคำพูด มีการกำหนดเสียงทุกเสียงอย่างชัดเจน และในบทจริงจะเว้นช่องว่างในส่วนของคำตอบวิทยากร (ผู้ร่วมรายการ) ไว้เนื่องจากเป็นรายการสัมภาษณ์ แตกต่างจากตัวอย่างที่นำมาแสดงที่มีการถอดเทปคำให้สัมภาษณ์

มาแล้ว ทั้งนี้เพื่อสร้างความเข้าใจในรูปแบบการนำเสนอรายการของผู้วิจัย (คำตอบของรุ่นพี่ตัวแบบที่มาจากการกระตุ้นด้วยคำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชัน) ดังตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6 ตัวอย่างบทแบบสมบูรณ์

บทวิทยุกระจายเสียง (page 1)

รายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต

สถานีที่ออกอากาศ http://www.podblind.tnw.mn/index.php

กลุ่มอาชีพที่ 1: นักกีฬา Clips NO.1 WEEK 1 เนื้อหามิติตนเอง

ดนตรี	Fade In จิงเกิ้ลเปิดรายการ (จุดประกายฝัน สร้างสรรค์ช่องทางอาชีพใน แนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต รายการที่รวบรวมประสบการณ์อาชีพของรุ่นพี่ตัวแบบทั้ง 6 กลุ่มอาชีพ เจาะลึกเรื่องราวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน) แล้ว Fade Out	
ดนตรี	Fade In จิงเกิ้ลแนะนำวัตถุประสงค์ของClip (ร่วมสร้างทิศทางความสนใจของน้องๆ ให้ชัดเจนขึ้นโดยพี่อุ้ม ปริณุต ไชยนิชย์ และเสียงที่กำลังจะได้ยินต่อไปนี้ เป็นเสียงของรุ่นพี่ตัวแบบในกลุ่มอาชีพที่ 1 ซึ่งน้องๆ ที่เหมาะกับงานในกลุ่มอาชีพนี้มักเป็นคนที่ชอบกิจกรรมที่ต้องใช้พละกำลังแต่หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ต้องสนทนากับสังคมหรือบุคคลอื่น น้องๆ ที่มีลักษณะบุคลิกเช่นนี้ มักเลือกอาชีพ ด้านกสิกรรม เทคนิค ช่าง กีฬาครับ โดยรายละเอียดเรื่องการแบ่งกลุ่มอาชีพตามบุคลิกภาพนี้ น้องๆ สามารถศึกษาได้เพิ่มเติมจากทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์นะครับ) แล้ว Fade Out	PART A
ดนตรี	Fade In จิงเกิ้ลแนะนำรุ่นพี่ตัวแบบ (รุ่นพี่ตัวแบบในกลุ่มอาชีพที่ 1 ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล หรือชื่อเล่น จบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เอกการศึกษาพิเศษ และกำลังศึกษาต่อประกาศนียบัตรแพทย์แผนไทย ปัจจุบันเป็นนักกีฬาโบว์ลิ่ง ทีมชาติไทย ติดทีมชาติมาแล้ว 4 ครั้ง แล้ว Fade Under	
วิทยากร	ครับ ผมก็ ชื่อ-นามสกุล หรือชื่อเล่น นะครับ หลังจากที่น้องๆ ได้ฟังเสียงของพี่...และประวัติของพี่....แล้ว พี่...ก็หวังว่าน้องๆ จะนำประสบการณ์ของพี่ไปใช้ในการดำรงชีวิตหรือทำกิจกรรมใดๆ ก็ตามแล้วประสบความสำเร็จนะครับ ขอให้น้องๆ ทุกคนมีความพยายามและก็ประสบความสำเร็จกันทุกคนนะครับ ถ้าพร้อมแล้ว เราไปรับฟังรายการกันเลยครับ	
ดนตรี	Fade In ดนตรีเปลี่ยนอารมณ์.....แล้ว Fade Out	
ผู้ดำเนินรายการ	สวัสดีค่ะน้องๆ ขอต้อนรับเข้าสู่รายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคตค่ะ ตอนนี้รุ่นพี่ตัวแบบในกลุ่มอาชีพที่ 1 อยู่กับพี่อุ้มในสายแล้ว ขอต้อนรับพี่....เข้าสู่รายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคตค่ะ สวัสดีค่ะพี่คะ	
วิทยากร	ครับ สวัสดีครับ	
ผู้ดำเนินรายการ	สำหรับในคลิปนี้เมื่อน้องๆ ได้รับฟังจบแล้ว น้องๆ จะสามารถระบุบุคลิกและก็ความสนใจของตนเองได้ ในคลิปนี้น้องๆ จะได้รับฟังอดีตของพี่กันนะคะ ก่อนอื่นอยากให้อธิบายก่อนว่า *สาเหตุที่มองไม่เห็นเกิดจากอะไรในช่วงวัยเด็กคะ* ← *คำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันในการตั้งคำถาม*	
วิทยากร	ก่อนอื่นพี่ต้องบอกก่อนว่า ในตอนเด็กๆ เนี่ยพี่เป็นคนที่สุขภาพร่างกายไม่ค่อยแข็งแรง หาหมอบ่อย และต้องฉีดยาประจำ แล้วตอน 3 ขวบฉีดยาไปโดนเส้นประสาทจึงทำให้เดินไม่ได้ คุณแม่เล่าให้ฟังว่าพี่เป็นเด็กที่ซน ด้วยความซนและชอบเคลื่อนที่ไปเล่นกับน้องอีก 2 คน พี่เลยกลับมาเดินได้อีกครั้ง แต่ว่าพอ 6 ขวบ ของอะไรเล็กๆ เมื่อพี่ทำหล่นพื้นแล้วจะหาไม่เจอ คุณแม่พี่ก็รู้สึกว่าผิดปกติ จึงพาไปหาหมอ หมอก็วินิจฉัยว่าประสาทตาของพี่เสื่อม ก็เริ่มตั้งแต่ 6 ขวบ จากนั้นก็ค่อยๆ เสื่อมไปทีละน้อย ตอนเด็กๆ พี่หาโรงเรียนเรียนหนังสือยากมาก เพราะสมัยก่อนเขายังไม่ค่อยยอมรับคนพิการหรือคนตาบอด เวลาไปโรงเรียนก็จะถูกเพื่อนแกล้งบ้าง ครูไม่เข้าใจบ้าง ตอนเด็กๆ รุ่นพี่ยังเรียนหนังสือมานี มานะ เวลาเข้าห้องเรียนครูก็จะให้อ่านคนละย่อหน้า พอกลับถึงบ้านพี่จะให้น้องอ่านให้ฟังทั้งหมด แล้วพี่ก็จำ พอวันรุ่งขึ้นพี่ก็จะนับว่าพอมาถึงเราจะตกย่อหน้าไหน ก็ให้เพื่อนอ่านให้ฟังอีกรอบหนึ่งแล้วเราก็จำย่อหน้านั้นให้ขึ้นใจ พอมาถึงเราปั๊บเราก็ยกหนังสือเหมือนเราอ่าน แต่จริงๆ แล้วพี่มองไม่เห็นนะครับ คือเห็นตัวหนังสือมันสั่นๆ แต่ก็ไม่สามารถอ่านได้ ก็เป็นช่วงชีวิตที่ถามว่ามีความสุขมั้ยก็มีความสุขครับ ตามประสาเด็กๆ ไม่ค่อยรู้สึกว่าเรามีความแตกต่างอะไร วิธีการเรียนของพี่ก็จะใช้การแลกเปลี่ยนกับเพื่อนๆ ก็คือเพื่อนทำอะไรไม่ได้ เราก็อาสาทำให้ แต่เราขอให้เพื่อนช่วย อ่านหนังสือ อ่านโจทย์ จนพี่โตพี่ก็ได้มาเข้าโรงเรียนสอนคนตาบอดครับ	PART B

กลยุทธ์เมตาคอกนิชันที่ใช้ในการตั้งคำถาม

ใช้ 2 กลยุทธ์ 1.กลยุทธ์ที่ช่วยในการเตรียมอารมณ์ 2.กลยุทธ์จินตนาการ

ตารางที่ 3.6 ตัวอย่างบทแบบสมบูรณ์ (ต่อ)

	บทวิทยุกระจายเสียง (page 2) **รายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต** สถานีที่ออกอากาศ http://www.podblind.inw.mn/index.php **กลุ่มอาชีพที่ 1: นักกีฬา Clips NO.1 WEEK 1 เนื้อหามิติตนเอง**	กลยุทธ์เมตาคอกนิชันที่ใช้ในการตั้งคำถาม
ผู้ดำเนินรายการ	ค่ะพี่เข้าสู่โรงเรียนสอนคนตาบอดตอนอายุเท่าไรเหรอคะ *แล้วใช้ชีวิตถึงตอนไหนจึงได้รู้ว่าตัวเองน่าจะเป็นนักกีฬาได้น่ะค่ะ* ← *คำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันในการตั้งคำถาม*	
วิทยากร	พี่เรียนโรงเรียนปกติจนถึงป. 4 จึงได้เข้าโรงเรียนสอนคนตาบอดครับ แล้วคุณน้าเข้ามาทำงานในกรุงเทพก็เลยมาเจอโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ ซึ่งในโรงเรียนมีกิจกรรมเยอะมาก พี่เลยเลือกทำหมด เขาเตะบอลเราก็เข้าไปเล่นกับเขา แล้วเนื่องจากตอนเด็กๆ มีช่วงหนึ่งเดินไม่ได้ ขาพี่ข้างนั้นเลยลีบกว่าอีกข้าง เหมือนคล้ายโปลิโอ ก็คืออาจอ่อนแรง แล้วเวลาแข่งกีฬากับเพื่อนเราก็เลยสู้เขาไม่ได้ แต่ด้วยความเป็นเด็ก เราอยากชนะ ดังนั้นเวลาที่ครูให้ซ้อมครูบอกให้ทุกคนวิ่ง 5 รอบ พี่ก็จะวิ่ง 10 รอบ เพราะพี่มีความรู้สึกว่าถ้าวิ่ง 5 รอบเนี่ย ขาเราไม่แข็งแรงพอเราจะสู้เขาไม่ได้ จึงวิ่ง 10 รอบวิ่งทุกวันครับ	← ใช้ 3 กลยุทธ์ 1.กลยุทธ์ที่ช่วยในการเตรียมอารมณ์ 2.กลยุทธ์จินตนาการ 3.กลยุทธ์การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ
ผู้ดำเนินรายการ	จุดนี้น่าสนใจมากค่ะพี่ เพราะตอนนี้น้องๆ ที่กำลังรับฟังอยู่อาจจะกำลังค้นหาค่ะว่า ตัวเองมีความสามารถตรงไหนบ้าง และเมื่อพบแล้วก็จะได้ค่อยๆพัฒนาเป็นความถนัดอย่างที่พี่เล่าให้รับฟังกัน พี่อุ้มขอสรุปตรงนี้นิดหนึ่งค่ะน้องๆ สำหรับใครที่ตั้งใจฟังกันอยู่ก็คงจะสรุปได้คล้ายๆ กับพี่อุ้มนะคะว่า ตอนแรกพี่เริ่มด้วยความซุกซนก่อน และพี่เป็นคนที่มีความขยันมากและมีความมุมานะ น้องๆ คงเห็นด้วยนะคะ และที่สำคัญค่ะ ทุกครั้งที่มีเหตุการณ์ใหม่ๆ เข้ามาในชีวิต พี่จะมีการประเมินเสมอว่าเหมาะกับตัวเองหรือเหรือเปล่า จะสามารถเดินไปทางนี้ได้ตลอดมั้ย ถ้าไม่อย่างนั้นต้องเปลี่ยนหรือพยายามตรงไหนเพิ่มเติมอีก ซึ่งตรงนี้อยากให้พี่ขยายความเพิ่มเติมหน่อยค่ะว่า *ปัจจัยไหนบ้างคะที่มาช่วยให้ตัวพี่มั่นใจว่าตัวเองเหมาะและมีความสามารถด้านกีฬาน่ะคะ* ← *คำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันในการตั้งคำถาม*	← ใช้ 2 กลยุทธ์ 1.กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายความรู้ 2.กลยุทธ์การบูรณาการ
วิทยากร	จุดเริ่มต้นมันมาจากความอยากชนะน่ะครับ แล้วก็อยากจะอยู่ในทีม ถ้าชนะแล้วก็จะเข้าไปอยู่ในทีมที่เขาแข่งกันได้ โดยที่เราก็อยู่ในระดับบนๆ ไม่ใช่ระดับล่างๆ ตอนที่พี่ทำเนี่ย พี่มีความรู้สึกแต่เพียงว่า เฮ่ย เพื่อนทำได้ทำไมเราทำไม่ได้ ทำไมคุณแม่บอกว่าเราทำไม่ได้หรอก เราก็ไม่เชื่อว่าเราจะทำไม่ได้น่ะครับ	
ผู้ดำเนินรายการ	มาถึงตรงนี้อยากให้พี่*ช่วยสรุปความเข้าใจของน้องๆ หน่อยค่ะว่า ถ้าน้องๆ รู้ตัวว่ามีลักษณะแบบเดียวกับพี่ ต้องพัฒนาบุคลิกภาพให้สอดคล้องกับความสามารถอย่างไรดีคะ* ← *คำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันในการตั้งคำถาม*	← ใช้ 1 กลยุทธ์ 1.กลยุทธ์การสรุปและจัดโครงสร้างใหม่
วิทยากร	ต้องเป็นคนขยันและเป็นคนที่ไม่หยุดนิ่ง อุปนิสัยที่ต้องมีคือความอดทน มีความพยายาม แล้วก็ต้องใฝ่รู้ใฝ่ศึกษา จะทำให้ทำทุกอย่างได้ไม่เฉพาะกีฬานะ พี่เชื่อว่าใช้ได้กับทุกเรื่องและทุกศาสตร์ครับ	
ผู้ดำเนินรายการ	ค่ะ ซึ่งน้องๆ ที่ตั้งใจฟังกันอยู่คงจะเข้าใจแล้วว่าผู้ที่จะเล่นกีฬาได้ไม่จำเป็นต้องตัวใหญ่หรือแข็งแรงก็ได้ ซึ่งพี่ก็ย้ำว่าตัวพี่ก็ไม่ใหญ่และแข็งแรง แต่เพียงแค่ต้องอดทน พยายาม เมื่อรวมกันแล้วจะแปรเปลี่ยนเป็นพลังให้กับน้องๆ ได้นะคะ สำหรับในคลิปต่อไป ถ้าน้องๆ สนใจในกลุ่มอาชีพนี้และจะรับฟังกันต่อ พี่ก็จะมาเล่าว่า ถ้าเราจะช่วยตัวเราในการพัฒนาความสนใจให้กลายเป็นความสามารถจะต้องทำอย่างไร ติดตามในคลิปหน้า ส่วนคลิปนี้เมื่อน้องๆ รับฟังจบแล้ว พี่อุ้มก็หวังว่าน้องๆ จะได้พิจารณาบุคลิกภาพและความสนใจของตัวเองนะคะ แล้วติดตามเรื่องราวชีวิตจริงของพี่กันต่อในคลิปหน้าค่ะ	
ดนตรี	จิงเกิ้ลเอ้าท์รายการ (เพราะโอกาสของอาชีพ เริ่มต้นด้วยการรู้คุณค่าของตัวเองรายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต ขอเป็นอีกหนึ่งแหล่งข้อมูลสนับสนุนให้ทุกคนมั่นใจที่จะกล้าท้าทายโอกาส ด้วยความกล้าล่าฝัน ตลอด 24 ชม. ที่นี่ PODBLIND.INW.MN)	

ตารางที่ 3.6 ตัวอย่างบทแบบสมบูรณ์ (ต่อ)

	บทวิทยุกระจายเสียง (page 3) **รายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต** สถานีที่ออกอากาศ http://www.podblind.lnw.mn/index.php **กลุ่มอาชีพที่ 1: นักกีฬา Clips NO.1 WEEK 2 เนื้อหามิติครอบครัวและสังคม**	กลยุทธ์เมตาคอกนิชันที่ใช้ในการตั้งคำถาม
ดนตรี	Fade In จิงเกิ้ลเปิดรายการ (จุดประกายฝัน สร้างสรรค์ช่องทางอาชีพใน แนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต รายการที่รวบรวมประสบการณ์อาชีพของรุ่นพี่ตัวแบบทั้ง 6 กลุ่มอาชีพ เจาะลึกเรื่องราวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน) แล้ว Fade Out	
ดนตรี	Fade In จิงเกิ้ลแนะนำวัตถุประสงค์ของClip (ร่วมสร้างทิศทางความสนใจของน้องๆ ให้ชัดเจนขึ้นโดยพี่อุ๋ม ปริณุต ไชยนิชย์ และเสียงที่กำลังจะได้ยินต่อไปนี้ เป็นเสียงของรุ่นพี่ตัวแบบในกลุ่มอาชีพที่ 1 ซึ่งน้องๆ ที่เหมาะกับงานในกลุ่มอาชีพนี้มักเป็นคนที่ชอบกิจกรรมที่ต้องใช้พละกำลังแต่หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ต้องสนทนากับสังคมหรือบุคคลอื่น น้องๆ ที่มีลักษณะบุคลิกเช่นนี้ มักเลือกอาชีพ ด้านกลสิกรรม เทคนิค ช่าง กีฬาครับ โดยรายละเอียดเรื่องการแบ่งกลุ่มอาชีพตามบุคลิกภาพนี้ น้องๆ สามารถศึกษาได้เพิ่มเติมจากทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์นะครับ) แล้ว Fade Out	
PART A		
ดนตรี	Fade In จิงเกิ้ลแนะนำรุ่นพี่ตัวแบบ (รุ่นพี่ตัวแบบในกลุ่มอาชีพที่ 1 ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล หรือชื่อเล่น จบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เอกการศึกษาพิเศษ และกำลังศึกษาต่อประกาศนียบัตรแพทย์แผนไทย ปัจจุบันเป็นนักกีฬาโบว์ลิ่ง ทีมชาติไทย ติดทีมชาติมาแล้ว 4 ครั้ง แล้ว Fade Under	
วิทยากร	ครับ ผมก็ ชื่อ-นามสกุล หรือชื่อเล่น นะครับ หลังจากที่น้องๆ ได้ฟังเสียงของพี่...และประวัติของพี่....แล้ว พี่...ก็หวังว่าน้องๆ จะนำประสบการณ์ของพี่ไปใช้ในการดำรงชีวิตหรือทำกิจกรรมใดๆ ก็ตามแล้วประสบความสำเร็จนะครับ ขอให้น้องๆ ทุกคนมีความพยายามและก็ประสบความสำเร็จกันทุกคนนะครับ ถ้าพร้อมแล้ว เราไปรับฟังรายการกันเลยครับ	
ดนตรี	Fade In ดนตรีเปลี่ยนอารมณ์.....แล้ว Fade Out	
ผู้ดำเนินรายการ	สวัสดีค่ะน้องๆ แนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคตนะคะ กลับมาเจอกันอีกครั้งหนึ่ง และเราก็ยังอยู่กับพี่เหมือนเดิมนะคะ ต้อนรับกันอีกครั้งหนึ่งค่ะ สวัสดีค่ะ	
วิทยากร	ครับ สวัสดีครับ	
ผู้ดำเนินรายการ	ในคลิปนี้เมื่อน้องๆ ได้รับฟังเราสองคนพูดคุยกันแล้ว น้องๆ จะระบุความสามารถของตัวเองได้ว่าเราเหมาะหรือไม่กับอาชีพนี้นะคะ ซึ่งในคลิปที่แล้วพี่ก็เล่าให้ได้รับฟังว่าค้นหาความสนใจของตัวเองเจอได้อย่างไร น้องๆ ก็สนุกมากกับเรื่องราวที่พี่ถ่ายทอดให้ได้รับฟังกัน ในครั้งนี้เลยอยากจะทราบเริ่มต้นก่อนนะคะว่า เมื่อพี่รู้ความสนใจของตนเองว่าต้องเป็นกีฬานะคะ ซึ่งครั้งที่แล้วพี่ยังเล่าไม่ถึงว่ามาสู่กีฬาโบว์ลิ่งได้อย่างไร เลยอยากถามว่าในตอนนั้น*ที่มีบุคคลตัวแบบหรือไม่คะ* ← *คำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันในการตั้งคำถาม*	← ใช้ 2 กลยุทธ์ 1.กลยุทธ์ที่ช่วยในการเตรียมอารมณ์ 2.กลยุทธ์จินตนาการ
PART B		
วิทยากร	ถ้าพูดถึงคนตัวแบบไม่มีครับ เพราะมันเป็นกีฬาประเภทใหม่ที่เพิ่งเข้ามาในประเทศไทย และคนตาบอดในแถบเอเชียเพิ่งเล่นไม่นาน จึงยังไม่มีคนเก่งๆ แล้วกีฬาประเภทนี้ไม่ค่อยมีการถ่ายทอดสด แข่งกันเงียบๆ	← ใช้ 1 กลยุทธ์ .กลยุทธ์การบูรณาการ
ผู้ดำเนินรายการ	ถ้าอย่างนั้นแล้ว*พี่พัฒนาความสามารถตนเองจากฟุตบอลมาสู่โบว์ลิ่งได้อย่างไรคะ* ← *คำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันในการตั้งคำถาม*	

ตารางที่ 3.6 ตัวอย่างบทแบบสมบูรณ์ (ต่อ)

	บทวิทยุกระจายเสียง (page 4) **รายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต** สถานีที่ออกอากาศ http://www.podblind.inw.mn/index.php **กลุ่มอาชีพที่ 1: นักกีฬา Clips NO.1 WEEK 2 เนื้อหามิติครอบครัวและสังคม**	กลยุทธ์เมตาคอกนิชันที่ใช้ในการตั้งคำถาม
วิทยากร	ฟุตบอลมันเริ่มจากตอนที่พี่เริ่มเล่นกีฬา แต่ถ้านับจริงๆ แล้วหลังฟุตบอลก่อนโบว์ลิ่งมันคือโกบอลครับ แล้วทางต่างประเทศก็มีหนังสือเชิญมาที่สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทยให้เราส่งนักกีฬาโบว์ลิ่งเข้าร่วมการแข่งขันที่ฟินแลนด์ ซึ่งเป็นจุดที่ทำให้พี่เข้ามาสู่กีฬาโบว์ลิ่ง เนื่องจากกีฬาโกบอลที่พี่เล่นอยู่เดิมมันมีลักษณะที่จะต้องโยนลูกให้กลิ้งไปกับพื้น เพื่อให้เข้าประตูฝ่ายตรงข้ามเหมือนกัน ทางสมาคมหาตัวนักกีฬาแล้วเขาก็มองว่านักกีฬาโกบอลน่าจะเล่นโบว์ลิ่งได้เพราะทักษะคล้ายกัน พี่จึงได้เริ่มต้นกับโบว์ลิ่งที่ฟินแลนด์ในตอนนั้นครับ	
ผู้ดำเนินรายการ	ค่ะ เริ่มต้นที่ฟินแลนด์ที่แรกนี่เอง	
วิทยากร PART B	ใช่ครับผม ซึ่งพี่ไม่มีพื้นฐานเลย เรียกว่าเล่นไม่เป็นก็ได้ อุปกรณ์ช่วยและกติกาเป็นยังไงไม่ทราบมาก่อนเลย โดยก่อนเดินทางได้ไปลองเล่นที่สนามโบว์เหมือนกัน ตอนนั้นพี่จึงใช้วิธีเอาไม้เท้าขาวของพี่วางไว้กับพื้นเลนโบว์ลิ่งแล้วก็เอาเทปติดไว้ จากนั้นก็ใช้ขาข้ายข้างที่ไม่ลีบลากละไม้เท้าเหมือนให้ช่วยนำทาง จากนั้นก็เข้าไปลองโยน มันก็ตรงบ้างไม่ตรงบ้าง เพราะการที่เราเอาเท้าละจุดมาร์กเนี่ย มันไม่แน่นอน เนี่ยพี่ก็ใช้วิธีนี้ลองซ้อมดูแล้วก็เดินทางไปเล่นที่ฟินแลนด์ครับ	
ผู้ดำเนินรายการ	*พี่ใช้เวลานานแค่ไหนคะ กว่าจะเรียกความมั่นใจให้สามารถไปแข่งขันที่ฟินแลนด์ได้* ← *คำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันในการตั้งคำถาม*	← ใช้ 1 กลยุทธ์ 1.กลยุทธ์การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ
วิทยากร PART C	จริงๆ แล้วจุดมุ่งหมายของทัวร์นาเม้นต์ เขาเน้นในเรื่องให้คนพิการมีส่วนร่วมและได้ผ่อนคลาย ไม่ได้เน้นเรื่องการแข่งเพื่อเอาชนะ ดังนั้นการไปครั้งนี้มันทำให้พี่ได้ประสบการณ์หลายอย่างเลย อย่างไปถึงเขาให้ซ้อม ก็ได้เจอโค้ชเจอเพื่อนประเทศอื่น อย่างมีอยู่ครั้งหนึ่งเจอโค้ชที่ประเทศออสเตรเลีย เขาเห็นพวกเราเล่นไม่เป็น เขาก็เข้ามาสอน ต้องขอบคุณมากเลย เพราะเขาให้ยืมอุปกรณ์เพื่อลงแข่งขันด้วยนะครับ อุปกรณ์ที่ว่าคือ Guide Rail คล้ายกับราวเหล็กที่กั้นรถตรงถนน พอมากั้นราวนี้จะสูงเท่าเอวเรา เวลาเดินเข้าไปเราก็ใช้มือข้างหนึ่งจับราวเพื่อเป็นการมาร์คซึ่งมันจะกะระยะง่ายขึ้นครับ โค้ชคนนี้มีน้ำใจมาก เขาทำให้เราได้ซ้อมถึงแม้ไม่กี่ชั่วโมง แต่เขาสอนเราดี ทำให้เราได้คะแนนถึง 100 คะแนนครับ นั่นล่ะครับเป็นเหตุการณ์ที่มาจุดประกายให้พี่สนใจกีฬาชนิดนี้ เพราะมันเป็นกีฬาที่ใกล้เคียงกับคนปกติมากที่สุด กติกาที่เล่นคือกติกาของคนปกติทั้งสิ้น เพียงแต่ผู้เล่นจะต้องมีอุปกรณ์ตัวเดียวอันนี้ล่ะใช้ในการช่วยเวลาเล่น ก็คือตัว Guide Rail นี่เองครับ	
ผู้ดำเนินรายการ	ที่แท้เป็นอย่างนี้นี่เองนะคะ ท้ายสุดนี้คง*อยากให้พี่สรุปว่า อะไรบ้างที่จะช่วยให้ผู้พิการมีความบกพร่องทางการเห็นสามารถค้นพบความสามารถของตนเองในด้านกีฬาได้น่ะค่ะ* ← *คำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันในการตั้งคำถาม*	← ใช้ 1 กลยุทธ์ 1.กลยุทธ์การสรุปและจัดโครงสร้างใหม่
วิทยากร	พี่อยากให้ทุกคนมีฝันและจินตนาการที่ไม่หยุดยั้ง คือถ้าเราฝันอยากทำอะไร เราต้องลงมือทำ อย่าคิดว่าทำไม่ได้ เพราะการที่เราคิดอยากทำแล้วคิดว่าทำไม่ได้ เหมือนกับนักมวยที่แพ้ตั้งแต่ยังไม่ชก พี่อยากให้น้องๆ คิดว่าถ้าเราจะทำอะไรซักอย่างอย่ายอมแพ้และอย่าใช้วิธีเดียวในการไปถึงเป้าหมายครับ	
ผู้ดำเนินรายการ PART D	ค่ะซึ่งสิ่งเหล่านี้นะคะจะทำให้น้องๆ ค้นพบความสามารถของตัวเองได้ เพียงแค่อย่าหยุดฝันและตั้งใจที่จะค้นพบค้นคว้ามันนะคะ และที่สำคัญอย่ายอมแพ้และอย่าใช้วิธีเดียวเพื่อไปสู่เป้าหมาย ในคลิปหน้านะคะ เดี๋ยวจะมาเล่าให้ฟังต่อว่า เรื่องราวการเล่นโบว์ลิ่งดำเนินไปพร้อมกับตอนเรียนหรือไม่ แล้วมีเหตุการณ์ที่ผสมผสานกันอย่างไร ติดตามกันต่อในคลิปหน้าค่ะ	
ดนตรี	จิงเกิ้ลเอ้าท์รายการ (เพราะโอกาสของอาชีพ เริ่มต้นด้วยการรู้คุณค่าของตัวเองรายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต ขอเป็นอีกหนึ่งแหล่งข้อมูลสนับสนุนให้ทุกคนมั่นใที่จะกล้าท้าทายโอกาส ด้วยความกล้าล่าฝัน ตลอด 24 ชม. ที่นี่ PODBLIND.INW.MN)	

ตารางที่ 3.6 ตัวอย่างบทแบบสมบูรณ์ (ต่อ)

บทวิทยุกระจายเสียง (page 5)
รายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต
สถานีที่ออกอากาศ http://www.podblind.lnw.mn/index.php
กลุ่มอาชีพที่ 1: นักกีฬา Clips NO.1 WEEK 3 เนื้อหามิติอาชีพ

		กลยุทธ์เมตาคอกนิชันที่ใช้ในการตั้งคำถาม
ดนตรี	Fade In จิงเกิ้ลเปิดรายการ (จุดประกายฝัน สร้างสรรค์ช่องทางอาชีพใน แนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต รายการที่รวบรวมประสบการณ์อาชีพของรุ่นพี่ตัวแบบทั้ง 6 กลุ่มอาชีพ เจาะลึกเรื่องราวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน) แล้ว Fade Out	
ดนตรี	Fade In จิงเกิ้ลแนะนำวัตถุประสงค์ของClip (ร่วมสร้างทิศทางความสนใจของน้องๆ ให้ชัดเจนขึ้นโดยพี่อุ๋ม ปริณุต ไชยนิชย์ และเสียงที่กำลังจะได้ยินต่อไปนี้ เป็นเสียงของรุ่นพี่ตัวแบบในกลุ่มอาชีพที่ 1 ซึ่งน้องๆ ที่เหมาะกับงานในกลุ่มอาชีพนี้มักเป็นคนที่ชอบกิจกรรมที่ต้องใช้พละกำลังแต่หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ต้องสนทนากับสังคมหรือบุคคลอื่น น้องๆ ที่มีลักษณะบุคลิกเช่นนี้ มักเลือกอาชีพ ด้านกลิกรรม เทคนิค ช่าง กีฬาครับ โดยรายละเอียดเรื่องการแบ่งกลุ่มอาชีพตามบุคลิกภาพนี้ น้องๆ สามารถศึกษาได้เพิ่มเติมจากทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์นะครับ) แล้ว Fade Out	
PART A		
ดนตรี	Fade In จิงเกิ้ลแนะนำรุ่นพี่ตัวแบบ (รุ่นพี่ตัวแบบในกลุ่มอาชีพที่ 1 ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล หรือชื่อเล่น จบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เอกการศึกษาพิเศษ และกำลังศึกษาต่อประกาศนียบัตรแพทย์แผนไทย ปัจจุบันเป็นนักกีฬาโบว์ลิ่ง ทีมชาติไทย ติดทีมชาติมาแล้ว 4 ครั้ง แล้ว Fade Under	
วิทยากร	ครับ ผมก็ ชื่อ-นามสกุล หรือชื่อเล่น นะครับ หลังจากที่น้องๆ ได้ฟังเสียงของพี่...และประวัติของพี่....แล้ว พี่...ก็หวังว่าน้องๆ จะนำประสบการณ์ของพี่ไปใช้ในการดำรงชีวิตหรือทำกิจกรรมใดๆ ก็ตามแล้วประสบความสำเร็จนะครับ ขอให้น้องๆ ทุกคนมีความพยายามและก็ประสบความสำเร็จกันทุกคนนะครับ ถ้าพร้อมแล้ว เราไปรับฟังรายการกันเลยครับ	
ดนตรี	Fade In ดนตรีเปลี่ยนอารมณ์.....แล้ว Fade Out	
ผู้ดำเนินรายการ	สวัสดีค่ะแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคตในคลิปนี้ของกลุ่มอาชีพที่ 1 นะคะ น้องๆ ที่รับฟังจบแล้วจะได้เปรียบเทียบสถานการณ์ในกลุ่มอาชีพนี้กับชีวิตของตัวเองได้ค่ะ พี่ยังอยู่กับเรานะคะ สวัสดีค่ะพี่คะ	
วิทยากร	ครับ สวัสดีครับ	
PART B		
	ครั้งที่แล้วค่ะ น้องๆ ก็น่าจะระบุความสามารถของตัวเองไปได้บ้างแล้ว ในครั้งนี้คลิปนี้เราจะทำให้น้องๆ เห็นภาพสถานการณ์ในอาชีพดูบ้างว่ากลุ่มอาชีพนี้เป็นอย่างไร *เริ่มต้นอยากให้เกริ่นเรื่องการเรียนก่อนนะคะ ในช่วงที่ไปแข่งขันต่างประเทศพี่เรียนอยู่ระดับไหนและอยากให้เล่าเหตุการณ์ในช่วงที่ยังเรียนอยู่ให้ได้รับฟังหน่อยค่ะ* ← *คำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันในการตั้งคำถาม*	← ใช้ 3 กลยุทธ์ 1.กลยุทธ์ที่ช่วยในการเตรียมอารมณ์ 2.กลยุทธ์จินตนาการ 3.กลยุทธ์การบูรณาการ
วิทยากร	ความจริงเล่นโบว์ลิ่งนั้นพี่เรียนจบแล้ว แต่ตอนที่เรียนอยู่แล้วเล่นกีฬาจนติดทีมชาติได้เนี่ยเป็นกีฬาประเภทอื่นไม่ใช่โบว์ลิ่ง ซึ่งถ้าถามว่าเราจะทำอย่างไรให้การเรียนกับสิ่งที่เราฝันมันเดินคู่ไปได้ ก่อนอื่นน้องต้องแบ่งเวลาเป็น อย่างพี่เนี่ยจะซ้อมหนักในช่วงกลางวัน กลางคืนก็ทบทวนหนังสืออย่างนี้เป็นต้นครับ	

ตารางที่ 3.6 ตัวอย่างบทแบบสมบูรณ์ (ต่อ)

	บทวิทยุกระจายเสียง (page 6) **รายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต** สถานีที่ออกอากาศ http://www.podblind.inw.mn/index.php **กลุ่มอาชีพที่ 1: นักกีฬา Clips NO.1 WEEK 3 เนื้อหามิติอาชีพ**	กลยุทธ์เมตาคอกนิชันที่ใช้ในการตั้งคำถาม
ผู้ดำเนินรายการ	ค่ะซึ่งเรื่องนี้สำคัญมาก ต้องแบ่งเวลาให้เป็นนะคะ แล้วช่วงก่อนที่จะเข้ามาสู่กีฬาโบว์ลิ่ง ซึ่งคงเป็นช่วงหางานและสร้างเนื้อสร้างตัว ***มีวิธีในการสมัครหรือหางาน นอกเหนือไปจากการมองอาชีพนักกีฬาอย่างไรบ้างคะ*** ← ***คำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันในการตั้งคำถาม***	← ใช้ 2 กลยุทธ์ 1.กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายความรู้ 2.กลยุทธ์การสรุปและจัดโครงสร้างใหม่
วิทยากร PART C	เรื่องด้านการงาน พี่มีความฝันว่าอยากเป็นครู จึงเลือกเรียนสายครู อยากสอนอยากเป็นครูบนดอย ตอนนั้นปี 2541 ซึ่งตอนนั้นสิทธิของคนพิการหรือคนด้อยโอกาสเนี่ย มันยังน้อยมาก มันอยู่เป็นช่วงที่เขาเรียกร้องสิทธิกันอยู่ แล้วก็เปลี่ยนกฎหมาย ช่วงนั้นพี่พอเรียนจบก็ไปสมัครสอบบรรจุของสปช.ที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งการต่อสู้ตอนนั้นหนักมาก เพราะแค่เริ่มต้นไปสมัคร ยื่นใบสมัคร เขาก็ไม่รับพี่แล้ว เจ้าหน้าที่ตรวจเอกสารแจ้งพี่ว่า กฎกระทรวงมีอยู่ว่าคนทุพพลภาพไม่สามารถสมัครได้ พี่ก็บอกว่าพี่ไม่ใช่คนทุพพลภาพ พี่แค่บกพร่องทางการเห็น แต่ยังสามารถเดินทางไปไหนมาไหนได้ ช่วยตัวเองได้ คนทุพพลภาพคือคนที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ นอนอยู่กับบ้าน กินข้าวไม่ได้ ต้องมีคนป้อน พี่ก็อธิบายสารพัด แต่เขาก็ไม่รับเรา พี่จึงโทรหาอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยเพื่อเล่าให้ฟัง อาจารย์ก็เลยเดินเรื่องให้ไปยังกระทรวงศึกษาธิการ พี่ก็คอยโทรตาม จนวันหนึ่งอาจารย์ก็บอกว่าให้เข้าไปสมัครได้ บังเอิญว่า วันที่พี่ไปสมัคร คนที่มาต้อนรับให้สมัครกลายเป็นผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ท่านก็ถามว่าทำไมมาสมัคร แล้วก็ได้คุยกัน ท่านก็รู้เหตุผลแล้วว่าทำไมเราถึงอยากสมัคร ท่านก็ให้ไปสมัคร ปรากฏว่าก็มีปัญหาอีก เพราะเจอเจ้าหน้าที่คนเดิม แต่สุดท้ายท่านผอ.ก็ได้แจ้งกับเจ้าหน้าที่ว่าพี่สมัครได้ พี่จึงได้สมัครแล้วก็สอบ ตอนนั้นเขารับ 1 อัตรา มีคนสอบ 100 กว่าคน พี่ไม่ได้ แต่ได้ติดสำรองอันดับ 7 ติดเป็นคนที่ 7 เขาก็ให้ขึ้นบัญชี 2 ปี ช่วงนั้นพี่เสียค่าโทรศัพท์มากกว่าค่าโรงแรมและค่ารถค่าอาหารอีก แต่ก็เป็นสิ่งที่พี่ต้องสู้เพื่อความฝันของเรา ขึ้นบัญชีไว้ 2 ปี เขาก็เรียกไม่ถึงนะครับ ตอนนั้นเราก็เริ่มต้องรับผิดชอบครอบครัวพี่จึงคิดว่าถ้าตรงนี้ยังไม่ได้ เราก็ต้องหันเหไปทางอื่น เราก็ต้องหาอาชีพอื่นที่จะทำให้ได้ พี่ก็เลยไปสมัครเป็นครูลูกจ้างชั่วคราวที่โรงเรียนสอนคนตาบอดเชียงใหม่ ตอนนั้นพี่ได้รับเงินเดือน 4,600 บาท พี่ทนทำอยู่ประมาณ 5 เดือน รู้สึกว่ามันไม่พอ มันอยู่ไม่ได้ ก็เลยเดินทางกลับมาในกรุงเทพ พี่ก็ยังไม่หยุด ก็ไปสมัครเป็นโอเปอเรเตอร์ ขายสลากกินแบ่งรัฐบาล ซึ่งพี่ขายตั้งแต่มัธยมปลายแล้ว คือมันต้องทำหลายๆ อย่างพร้อมๆ กัน ตรงนี้พี่ก็อยากฝากน้องๆ ด้วย ทั้งหมดนี้มันคือความตั้งใจและความพยายามที่เราต้องทำ ซึ่งสุดท้ายพี่ก็ไม่ได้เป็นครูอย่างที่พี่คิด เพราะด้วยภาระความรับผิดชอบ ซึ่งปัจจุบันพี่ก็ยังไม่ล้มเลิกความคิดที่อยากจะเป็นครูหรือถ่ายทอดความรู้ให้คนอื่นนะ เพราะอย่างตอนนี้พี่ก็หันมาเรียนรู้ด้านอาชีพการนวดแผนไทย และพี่กำลังศึกษาหลักสูตรการนวดแผนไทยเพื่อไปสอบใบประกอบโรคศิลป์ ซึ่งมันจะเทียบเท่ากับการเป็นหมอของคนปกตินะครับ แล้วก็คิดว่าถ้าได้ใบนี้ พี่ก็จะได้นำความรู้ไปถ่ายทอดให้คนที่ด้อยกว่าเรา ให้เขาได้ความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ เห็นมั้ยครับ เรามีความฝัน และเราก็ต้องสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการและรูปแบบที่จะไปถึงฝันนั้นได้ด้วย มันก็เป็นตัวอย่างเล็กๆ น้อยๆ ถ้าเราเดินทางนี้ไม่ได้ เราต้องหัดเลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวาเพื่อผ่านกำแพงแห่งอุปสรรคไปให้ได้ด้วยครับน้องๆ	
ผู้ดำเนินรายการ	เยี่ยมมากเลยค่ะ เปลี่ยนแปลงวิธีการเพื่อให้ไปสู่เป้าหมายเดิมที่เราฝันได้ นี่คือความแตกต่างระหว่างอาชีพกับชีวิตจริงที่รุ่นพี่ตัวแบบในกลุ่มอาชีพที่ 1 มาถ่ายทอดให้เราได้รับฟังกัน ติดตามรับฟังต่อในคลิปหน้าค่ะ	
ดนตรี PART D	จิงเกิ้ลเอ้าท์รายการ (เพราะโอกาสของอาชีพ เริ่มต้นด้วยการรู้คุณค่าของตัวเองรายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต ขอเป็นอีกหนึ่งแหล่งข้อมูลสนับสนุนให้ทุกคนมั่นใที่จะกล้าท้าทายโอกาส ด้วยความกล้าล่าฝัน ตลอด 24 ชม. ที่นี่ PODBLIND.INW.MN)	

ตารางที่ 3.6 ตัวอย่างบทแบบสมบูรณ์ (ต่อ)

	บทวิทยุกระจายเสียง (page 7) **รายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต** สถานีที่ออกอากาศ http://www.podblind.tsw.mn/index.php **กลุ่มอาชีพที่ 1: นักกีฬา Clips NO.1 WEEK 4 เนื้อหามิติอาชีพ**	กลยุทธ์ เมตาคอกนิชัน ที่ใช้ในการตั้งคำถาม
ดนตรี	**Fade In จิงเกิ้ลเปิดรายการ** (จุดประกายฝัน สร้างสรรค์ช่องทางอาชีพใน แนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต รายการที่รวบรวมประสบการณ์อาชีพของรุ่นพี่ตัวแบบทั้ง 6 กลุ่มอาชีพ เจาะลึกเรื่องราวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน) แล้ว Fade Out	
ดนตรี	Fade In จิงเกิ้ลแนะนำวัตถุประสงค์ของClip (ร่วมสร้างทิศทางความสนใจของน้องๆ ให้ชัดเจนขึ้นโดยพี่อุ๋ม ปริณุต ไชยนิชย์ และเสียงที่กำลังจะได้ยินต่อไปนี้ เป็นเสียงของรุ่นพี่ตัวแบบในกลุ่มอาชีพที่ 1 ซึ่งน้องๆ ที่เหมาะกับงานในกลุ่มอาชีพนี้มักเป็นคนที่ชอบกิจกรรมที่ต้องใช้พละกำลังแต่หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ต้องสนทนากับสังคมหรือบุคคลอื่น น้องๆ ที่มีลักษณะบุคลิกเช่นนี้ มักเลือกอาชีพ ด้านกลิกรรม เทคนิค ช่าง กีฬาครับ โดยรายละเอียดเรื่องการแบ่งกลุ่มอาชีพตามบุคลิกภาพนี้ น้องๆ สามารถศึกษาได้เพิ่มเติมจากทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์นะครับ) แล้ว Fade Out	
ดนตรี	Fade In จิงเกิ้ลแนะนำรุ่นพี่ตัวแบบ (รุ่นพี่ตัวแบบในกลุ่มอาชีพที่ 1 ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล หรือชื่อเล่น จบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เอกการศึกษาพิเศษ และกำลังศึกษาต่อ ประกาศนียบัตรแพทย์แผนไทย ปัจจุบันเป็นนักกีฬาโบว์ลิ่ง ทีมชาติไทย ติดทีมชาติมาแล้ว 4 ครั้ง แล้ว Fade Under	
วิทยากร	ครับ ผมก็ ชื่อ-นามสกุล หรือชื่อเล่น นะครับ หลังจากที่น้องๆ ได้ฟังเสียงของพี่...และประวัติของพี่....แล้ว พี่...ก็หวังว่าน้องๆ จะนำประสบการณ์ของพี่ไปใช้ในการดำรงชีวิตหรือทำกิจกรรมใดๆ ก็ตามแล้วประสบความสำเร็จนะครับ ขอให้น้องๆ ทุกคนมีความพยายามและก็ประสบความสำเร็จกันทุกคนนะครับ ถ้าพร้อมแล้ว เราไปรับฟังรายการกันเลยครับ	
ดนตรี	Fade In **ดนตรีเปลี่ยนอารมณ์.....แล้ว** Fade Out	
ผู้ดำเนินรายการ	แนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคตนะคะ เจอกันในคลิปสุดท้ายของกลุ่มอาชีพที่ 1 และเมื่อน้องๆ รับฟังจบแล้วก็จะได้เห็นคุณค่าของการเป็นนักกีฬากัน แต่ก่อนอื่น คงอยากถามพี่ก่อนว่า สถานการณ์การรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นเข้าเป็นนักกีฬามีมากแค่ไหนเหรอคะ ← *คำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันในการตั้งคำถาม*	← ใช้ 2 กลยุทธ์ 1.กลยุทธ์ช่วยในการเตรียมอารมณ์ 2.กลยุทธ์บูรณาการ
วิทยากร	ปัจจุบันมันยังไม่เป็นที่แพร่หลาย มันยังอยู่ในกลุ่มคนที่เข้าถึงโอกาส แต่พี่มองว่าทุกคนมีความสามารถนะ แต่ใครจะเข้าถึงโอกาสได้มากกว่ากัน ซึ่งตรงนี้เป็นสิ่งที่เรากำหนดไม่ได้ครับ เราต้องแสวงหาโอกาส	
ผู้ดำเนินรายการ	ค่ะ แล้วในความเห็นพี่ *น้องๆ สามารถปฏิบัติงานในกลุ่มอาชีพนักกีฬาโดยยึดเป็นงานหลักเลยได้หรือไม่* ← *คำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันในการตั้งคำถาม*	← ใช้ 2 กลยุทธ์ 1.กลยุทธ์การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ 2.กลยุทธ์การสรุปและจัดโครงสร้างใหม่
PART B	ครับ พี่คิดว่าทำได้ เพื่อนพี่หลายคนก็ทำอยู่ ซึ่งพี่ก็ถือว่ากีฬาเป็นงานหลักนะ แต่เป็นงานหลักแค่ในช่วงที่มีทัวร์นาเม้นต์ พี่คิดอย่างนี้ว่า เราต้องใช้งานประจำสนับสนุนงานกีฬา และงานกีฬาต้องสนับสนุนงานประจำ น้องๆ ฟังอาจงง ก็เนื่องจากว่าการเล่นโบว์ลิ่ง มันเป็นกีฬาที่ต้องมีต้นทุนพอสมควร ต้องมีการพัฒนาอุปกรณ์ ซื้ออุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นเรื่อยๆ พี่จะมองทัวร์นาเม้นต์ข้างหน้าว่าใหญ่แค่ไหน จะได้เงินรางวัลหรือเงินอัดฉีดเท่าไร คำนวณค่าใช้จ่ายดู คือพี่ใช้ทุนที่ได้จากกำไรของงานประจำ มาลงทุนด้านกีฬา และพอเราไปแข่งเราชนะ เราก็จะได้เงินก้อนและกำไรกลับมา นั่นล่ะครับคือการสนับสนุนกัน	

ตารางที่ 3.6 ตัวอย่างบทแบบสมบูรณ์ (ต่อ)

	บทวิทยุกระจายเสียง (page 8) **รายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต** สถานีที่ออกอากาศ http://www.podblind.inw.mn/index.php **กลุ่มอาชีพที่ 1: นักกีฬา Clips NO.1 WEEK 4 เนื้อหามิติอาชีพ**	กลยุทธ์เมตาคอกนิชันที่ใช้ในการตั้งคำถาม
ผู้ดำเนินรายการ	พี่คะ อุปกรณ์การเล่นโบว์ลิ่งที่พี่ว่า มีอะไรบ้างคะ เผื่อน้องๆ อยากที่จะมีไว้ฝึกซ้อมหรือลองสัมผัสดู เผื่อใครอยากเอาดีด้านนี้ค่ะ	
วิทยากร	สิ่งที่ขาดไม่ได้คือ ไกด์เรลและหากใครสนใจจะเล่นติดต่อมาที่พี่ได้นะ และอุปกรณ์ส่วนตัวก็คือ รองเท้า ขาดไม่ได้ และลูกโบว์ลิ่งที่เหมาะสมกับขนาดของมือเรา และน้ำหนักเหมาะสมกับสภาพร่างกายของเรา ส่วนที่เหลือก็ความพยายาม ความตั้งใจจริง การแบ่งเวลา ทุนทรัพย์ นี่คือคร่าวๆ ครับพี่อุ้ม	
ผู้ดำเนินรายการ	นี่คือองค์ประกอบที่จะไปสู่ฝันนี้ได้นะคะ *ถึงวันนี้พี่คิดว่าพี่ประสบความสำเร็จในอาชีพนักกีฬานี้มากน้อยแค่ไหนคะ* ← *คำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันในการตั้งคำถาม*	← ใช้ 2 กลยุทธ์ 1.กลยุทธ์การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ 2.กลยุทธ์การสรุปและจัดโครงสร้างใหม่
วิทยากร PART C	พี่เล่นกีฬาเพราะพี่ชอบนะ แล้วเวลาเล่นกีฬามันได้เข้าสังคม เราได้เพื่อนใหม่ๆ เรื่อยๆ แล้วก็จะทำให้สังคมเข้าถึงตัวเรา ทำให้พวกเขาเข้าใจในตัวคนพิการอย่างเราและเข้าใจไปถึงหมู่คนพิการของพวกเราด้วยว่า ถ้าเขาอยากช่วยและสนับสนุนเขาต้องทำอย่างไร แล้วการที่พี่ได้รับเชิญให้ไปออกรายการที่นั่นที่นี่ ตามสื่อต่างๆ มันทำให้พี่กลายเป็นแรงบันดาลใจให้กับเพื่อนผู้พิการ และคนปกติที่เกิดความท้อแท้ในชีวิตที่เขามาเห็นพี่สามารถเล่นโบว์ลิ่งได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากสำหรับคนตาบอด พี่ยังฝ่าฟันทำจนได้ ดังนั้นสิ่งที่เขาซึ่งเป็นคนปกติกำลังท้อแท้อยู่ มันเลยดูเล็กน้อยไปเลย แล้วก็ทำให้เขากลับมาสู้ได้ นี่คือความภาคภูมิใจของพี่ที่ได้เป็นนักกีฬาที่สามารถสะท้อนเรื่องราวของตัวเองเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้อื่นได้ครับ	
ผู้ดำเนินรายการ PART D	ค่ะและนี่คือสิ่งที่น้องๆ ได้รับในคลิปนี้นะคะ คุณค่าของอาชีพนักกีฬากลุ่มอาชีพที่ 1 น้องๆ สามารถคลิกฟังกลุ่มอาชีพต่อไปได้ เหมาะหรือไม่เหมาะกับน้องลองพิจารณากันดูนะคะ แนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต ขอขอบพระคุณพี่ที่มาแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตและอาชีพให้กับน้องๆ นะคะ	
วิทยากร	ครับๆ สวัสดีครับ	
ผู้ดำเนินรายการ	สวัสดีค่ะ	
ดนตรี	จิงเกิ้ลเอ้าท์รายการ (เพราะโอกาสของอาชีพ เริ่มต้นด้วยการรู้คุณค่าของตัวเองรายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต ขอเป็นอีกหนึ่งแหล่งข้อมูลสนับสนุนให้ทุกคนมั่นใที่จะกล้าท้าทายโอกาส ด้วยความกล้าล่าฝัน ตลอด 24 ชม. ที่นี่ PODBLIND.INW.MN)	

จากตารางที่ 3.6 ตัวอย่างบทแบบสมบูรณ์ เนื่องจากงานวิจัยนี้จุดสำคัญอยู่ที่การพัฒนาบทสัมภาษณ์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชัน ผู้วิจัยได้ยึดตามหลักการเขียนสำหรับวิทยุกระจายเสียง ซึ่งแตกต่างจากการเขียนสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ โดยแบ่งขั้นตอนในการเขียนบทวิทยุกระจายเสียง 4 ขั้นตอน (นภาภรณ์ อัจฉริยกุล, 2548) คือ ขั้นเริ่มรายการ ขั้นดำเนินรายการ ขั้นสร้างจุดประทับใจ และขั้นสรุปย้ำทบทวน โดยมีขั้นตอนการพัฒนารายการวิทยุดังภาพที่ 3.6 (ดูรหัส PART A ถึง D ประกอบในตัวอย่างบทแบบสมบูรณ์)

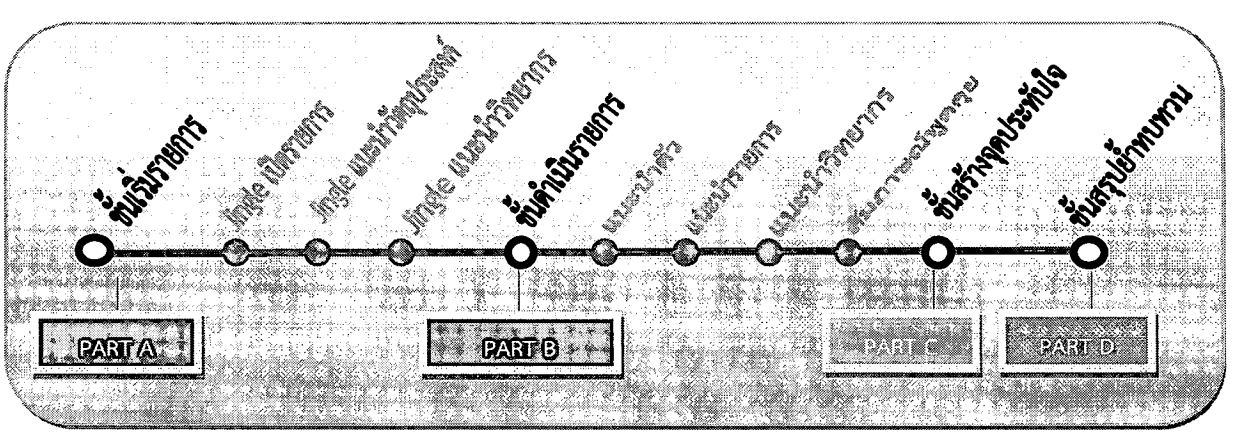

ภาพที่ 3.6 ขั้นตอนการพัฒนารายการวิทยุ

จากภาพที่ 3.6 มีรายละเอียดในการพัฒนาในแต่ละขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นเริ่มรายการ (PART A) ผู้วิจัยออกแบบองค์ประกอบในรายการวิทยุกระจายเสียงให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายการที่กำหนดไว้ กลุ่มผู้ฟังเป้าหมาย เนื้อหารายการ วิธีการนำเสนอรายการ เวลาที่ออกอากาศ ความยาวของรายการ (10-20 นาที) ความหลากหลายและความเป็นเอกภาพ ซึ่งผู้วิจัยเริ่มรายการด้วยจิงเกิ้ล จำนวน 3 จิงเกิ้ล (จิงเกิ้ลหมายถึง ข้อความประชาสัมพันธ์ที่นำเสนอพร้อมท่วงทำนองเพลง) ทั้งนี้เพื่อแจ้งให้ผู้ฟังทราบว่ากำลังจะได้รับฟังอะไร เพื่ออะไร และเพื่อใคร จุดสำคัญของขั้นนี้อยู่ที่จิงเกิ้ลแนะนำวิทยากรหรือรุ่นพี่ตัวแบบ เพราะผู้วิจัยให้วิทยากรพูดชักชวนให้รับฟังด้วยตัวเอง ซึ่งน้ำเสียงและลักษณะการพูดชักชวนให้รับฟังของรุ่นพี่ตัวแบบ จะเป็นจุดดึงความสนใจได้เป็นอย่างดี
2) ขั้นดำเนินรายการ (PART B) ในขั้นนี้ผู้ดำเนินรายการมีบทบาทสำคัญยิ่ง เพราะเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหน้าและเป็นผู้กำหนดทุกอย่างให้เป็นไปตามบท หากผิดเพี้ยนจากบท เช่น วิทยากรตอบไม่ตรงคำถามหรือตอบนอกประเด็นเยิ่นเย้อ ผู้ดำเนินรายการเท่านั้นที่ต้องแก้ไขสถานการณ์เบื้องต้นก่อน หากไม่ได้จริงๆ ต้องเก็บเสียงมาตัดต่อภายหลัง ในขั้นนี้จะเริ่มด้วยการแนะนำตัวและรายการด้วยเสียงสดของผู้ดำเนินรายการ พร้อมกับแนะนำวิทยากรรุ่นพี่ตัวแบบ จากนั้นจึงดำเนินรายการด้วยการถามคำถามที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันที่จัดเตรียมไว้
3) ขั้นสร้างจุดประทับใจ (PART C) ในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้ผู้ฟังรู้สึกอย่างที่รายการต้องการให้เป็น (ดูจากบทสมบูรณ์ประกอบ) ตัวอย่างจากบทสมบูรณ์ PAGE 4 *"ผู้ดำเนินรายการ: ค่ะซึ่งสิ่งเหล่านี้นะคะจะทำให้น้องๆ ค้นพบความสามารถของตัวเองได้ เพียงแค่อย่าหยุดฝันและตั้งใจที่จะค้นพบค้นคว้ามันนะคะ และที่สำคัญอย่ายอมแพ้และอย่าใช้วิธีเดียวเพื่อไปสู่เป้าหมาย ในคลิปหน้านะคะ* เดี๋ยวรุ่นพี่ตัวแบบในกลุ่มอาชีพที่ 1 *จะมาเล่าให้ฟังต่อว่า เรื่องราวการเล่นโบว์ลิ่งดำเนินไปพร้อมกับตอนเรียนหรือไม่แล้วมีเหตุการณ์ที่ผสมผสานกันอย่างไร ติดตามกันต่อในคลิปหน้าค่ะ"* จะเห็นว่าการสร้างจุดประทับใจคือการที่ผู้ดำเนินรายการพูดย้ำวัตถุประสงค์ของการรับฟังด้วยคำพูดให้กำลังใจนั่นเอง ซึ่งรูปแบบคำพูดอาจแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของรายการ
4) ขั้นสรุปย้ำทบทวน (PART D) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้วิจัยต้องทำให้รายการทั้งหมดถูกสรุปในไม่กี่นาที ซึ่งผู้วิจัยเลือกที่จะสรุปย้ำทบทวนด้วยการใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันและข้อความในจิงเกิ้ลเอ้าท์รายการ "เพราะโอกาสของอาชีพ เริ่มต้นด้วยการรู้คุณค่าของตัวเองรายการแนะแนวอาชีพ ประทีปแห่งอนาคต ขอเป็นอีกหนึ่งแหล่งข้อมูลสนับสนุนให้ทุกคนมั่นใจที่จะกล้าท้าทายโอกาส ด้วยความกล้าล่าฝันตลอด 24 ชม. ที่นี่ PODBLIND.INW.MN"

เมื่อผู้วิจัยดำเนินการเขียนบทตามหลักการดังกล่าวข้างต้นแล้ว จึงดำเนินการผลิตรายการในขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นซักซ้อมก่อนออกอากาศ เป็นการซักซ้อมการจัดรายการตามรายละเอียดของบทวิทยุที่เขียนไว้ทั้งหมด เพื่อหาข้อบกพร่องและแก้ไขได้ทันท่วงที

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นออกอากาศ เป็นขั้นที่ทำทุกสิ่งทุกอย่างไปตามบทที่ผ่านการซักซ้อมและแก้ไขมาแล้ว โดยการออกอากาศนี้อาจเป็นการออกอากาศจริงหรือบันทึกเทปเอาไว้ก็ได้ ซึ่งสำหรับการศึกษาครั้งนี้เป็นการบันทึกเทปไว้ (เพื่อนำคลิปเสียงเข้าสู่พอดคาสต์และนำไปเปิดให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นรับฟัง) เมื่อบันทึกรายการเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำไฟล์เสียงดิบมาตัดต่อด้วยโปรแกรมตัดต่อเสียงด้วยตนเอง จากนั้นนำไฟล์เสียงและส่วนประกอบอื่นมาเรียงร้อยเป็นรายการทั้งหมดด้วยโปรแกรมตัดต่อเสียง (ในขั้นนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการร้อยตัวอย่างคลิปรายการหรือDEMO 1 คลิปเสียง เพื่อนำไปหาประสิทธิภาพสื่อก่อน)

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นประเมินผล เป็นการติดตามผลหลังจากออกอากาศไปแล้วว่ารายการที่ผลิตประสบปัญหาใดบ้าง และต้องดำเนินการแก้ไขอย่างไร หรือผู้ฟังต้องการให้เป็นแบบไหน เพื่อให้รายการประสบความสำเร็จสูงสุด ซึ่งขั้นนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นด้วยแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นครูและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่มีต่อการส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพด้วยพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากดำเนินการผลิตคลิปตัวอย่างรายการ (DEMO) 1 คลิปเสียงแล้ว ผู้วิจัยนำไปเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านรับฟัง (ดูรายชื่อได้ในภาคผนวก ก) เพื่อนำข้อเสนอแนะและความคิดเห็นมาปรับแก้ไข โดยมีประเด็นในการปรับปรุง ดังตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.7 ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการผลิตรายการวิทยุ

ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไข
ส่วนประกอบของรายการ บทพูดดี ปลุกความอยากรู้ให้กับน้องที่มีความบกพร่องทางการเห็น ผู้ดำเนินรายการน้ำเสียงดีเป็นกันเอง ดนตรีที่เลือกใช้ดี แต่ไม่แน่ใจว่ารายการอาจยาวไปสำหรับน้องที่มีความบกพร่องทางการเห็นหรือไม่ เพราะบางคลิปดูยืดเยื้อ หากตัดต่อได้ ควรทำอย่างยิ่ง เพราะน้องจะได้ไม่เหนื่อยล้ากับการฟังมากนัก เนื่องจากเป็นรูปแบบให้ฟังอย่างเดียว ไม่ควรเกิน 20 นาที	ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการผลิตคลิปต่อไปด้วยความยาวที่ไม่เกินจาก 20 นาที ตามที่กำหนดไว้

เมื่อผู้วิจัยได้รูปแบบการผลิตตัวอย่างรายการหรือ DEMO 1 คลิปเสียงที่ผ่านการปรับแก้ไขแล้วมาดำเนินการผลิตให้ครบทุกกลุ่มอาชีพ 24 คลิป โดยในขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัยเตรียมนำคลิปเสียงทุกกลุ่มอาชีพ 24 คลิปเข้าสู่ระบบพอดคาสต์ เพื่อนำเผยแพร่บนเว็บไซต์ที่กำลังจะได้รับการผลิตอย่างสมบูรณ์

1.2 เว็บไซต์

1.2.1 การพัฒนาเว็บไซต์เพื่อผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการสร้างเว็บไซต์จากโปรแกรม JOOMLA ซึ่งเป็นโปรแกรมสร้างเว็บสำเร็จรูปที่ได้พัฒนาขึ้นให้สามารถสร้างและบริหารเนื้อหาได้อย่างสะดวก พร้อมมีรูปแบบหน้าเว็บ (Templates) ให้ผู้วิจัยนำมาตกแต่งให้เหมาะกับเนื้อหาของเว็บไซต์ได้อย่างสวยงาม พร้อมทั้งช่วยในการบริหารและบำรุงรักษาเว็บไซต์ด้วย โดยทำร่วมไปกับศึกษาแนวทางการออกแบบเว็บไซต์เพื่อผู้ที่มีความบกพร่อง

ทางการเห็นจาก TWCAG 2010 (Thai Web Content Accessibility Guidelines, 2010) ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์ที่ทุกคนรวมถึงผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นสามารถใช้งานและเข้าใจเนื้อหาได้

1.2.2 จากนั้นผู้วิจัยออกแบบเว็บไซต์และให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจดูความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์เสนอแนะ แล้วนำแบบประเมินเว็บไซต์พร้อมเว็บไซต์นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ (ดูรายชื่อได้ในภาคผนวก ก) จำนวน 3 ท่าน โดยผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิดังนี้

1) เป็นผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น คือ เป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นและมีประสบการณ์ด้านการจัดทำเว็บไซต์ที่ทุกคนรวมถึงผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นสามารถใช้งานและเข้าใจเนื้อหาได้ จำนวน 2 ท่าน

2) เป็นผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านทางการพัฒนาเว็บไซต์ที่ทุกคนรวมถึงผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นสามารถใช้งานและเข้าใจเนื้อหาได้ (Thai Web Content Accessibility Guidelines, 2010) จำนวน 1 ท่าน โดยมีประเด็นในการปรับปรุงแก้ไข ดังตารางที่ 3.8

ตารางที่ 3.8 ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการพัฒนาเว็บไซต์ที่ทุกคนรวมถึงผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นสามารถใช้งานและเข้าใจเนื้อหาได้

ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไข
1) ในหลักการที่ 1 ผู้ใช้ควรสามารถรับรู้ได้ (Perceivable) ควรมีการจัดทำเนื้อหาเพื่อให้ผู้ใช้สามารถเห็นหรือได้ยินเนื้อหาได้ชัดเจน และสามารถแยกความแตกต่างของสีพื้นหน้าและพื้นหลังได้ คุณสมบัตินี้สอดคล้องกับโปรแกรม JOOMLA ที่ผู้วิจัยเลือกใช้สำหรับสร้างเว็บ เพราะการปรับสีพื้นหลังมีอยู่ในระบบของ CMS อยู่แล้ว ส่วนคุณภาพของคลิปเสียง ข้อคิดเห็นนี้ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอว่าความคมชัดของคลิปเสียงดี อยู่ในระดับที่รับได้	ผู้วิจัยจัดทำตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ ส่วนคุณภาพเสียง ผู้วิจัยจำเป็นต้องบีบไฟล์ให้เล็กที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เนื่องจากสัมพันธ์ต่อระยะเวลาในการดาวน์โหลด ผู้วิจัยจึงได้กำหนดรายละเอียดของไฟล์เสียงดังนี้ Use this setting for compressing voice audio for podcasts. Audio: 16 Kbps, 11,025 Hz, 16 Bit, Mono, MP3 ซึ่งได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิรับฟังเพื่อตรวจความคมชัดให้อยู่ในระดับที่รับได้
2) หลักการที่ 2 ต้องให้ผู้ใช้สามารถใช้งานได้ (Operable) แต่ Multimedia Content ในพอดคาสต์ที่ผู้วิจัยนำเสนอ ผู้ใช้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น กลับไม่สามารถเข้าถึงพอดคาสต์ได้	ผู้วิจัยได้แก้ไขให้ทุกปุ่มควบคุมคลิปเสียง ผู้ใช้สามารถคลิกและเลือกได้ว่าจะเปิดฟังกับโปรแกรมใดในเครื่องของตัวเองที่คุ้นเคยและใช้งานอยู่แล้ว หรือจะเลือก save เพื่อ

ตารางที่ 3.8 ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการพัฒนาเว็บไซต์ที่ทุกคนรวมถึงผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นสามารถใช้งานและเข้าใจเนื้อหาได้ (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไข
ไม่สามารถควบคุม flash ได้ เมื่อผู้ใช้มีความพยายามที่จะทดลองฟังพอดคาสต์จึงประสบปัญหาการที่บราวเซอร์เล่นคลิปพร้อมๆ กันหลายๆ คลิปในช่วงเวลาเดียวกัน ทำให้ผู้ใช้ฟังไม่รู้เรื่อง และหยุดไม่ถูก จึงจำเป็นต้องปิดบราวเซอร์ทันที ที่เป็นเช่นนี้สืบเนื่องจากผู้วิจัยออกแบบปุ่มควบคุมคลิปเสียงด้วย flash เนื้อหาที่เป็นมัลติมีเดียส่วนนี้ ผู้ใช้จึงเข้าถึงไม่ได้ ส่วนที่สองที่ต้องแก้ไขเพราะทำให้เกิดความสับสนคือ การใช้ภาษาในเว็บไซต์ ควรเลือกว่าจะใช้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ เพราะผู้ใช้ใช้โปรแกรมตาทิพย์อ่าน ส่วนเว็บไซต์ในภาพรวม ผู้ใช้สามารถเข้าถึงได้ด้วยแป้นพิมพ์ล้วนๆ และเนื้อหาที่เป็นข้อความมีลักษณะสั้น กระชับ ชัดเจนดี	เก็บไว้ฟังในคราวต่อไป ส่วนที่สองที่ต้องแก้ไขเพราะทำให้เกิดความสับสนคือ การใช้ภาษาในเว็บไซต์ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ภาษาไทยทั้งหมด หากมีภาษาอังกฤษ ก็จะทับศัพท์เป็นภาษาไทย เพื่อป้องกันโปรแกรมตาทิพย์อ่านสับสน
3) หลักการที่ 3 ผู้ใช้ต้องสามารถเข้าใจได้ (Understandable) เว็บไซต์ที่ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นสามารถเข้าใจได้ ใน Page Title ของแต่ละหน้า ดังนั้นจึงควรมีการระบุให้ชัดเจนว่าหน้าที่เข้าอยู่นั้นเป็นหน้าอะไรเกี่ยวกับอะไร และรูปภาพประดับหากมีการใช้ ควรใส่ Alternative Text ส่วนปุ่มปรับขนาดตัวอักษร ควรอยู่ในตำแหน่ง Top of the page เพราะผู้ใช้ต้องการใช้ฟังก์ชั่นนี้ทันทีที่เปิดหน้าขึ้นมา การอยู่ในตำแหน่งที่ต่ำเกินไป ทำให้ผู้ใช้ใช้งานได้ลำบาก	ผู้วิจัยปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ
4) หลักการที่ 4 เว็บไซต์คงทนต่อความเปลี่ยนแปลงได้ (Robust) ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความคิดเห็นว่า เป็นเว็บไซต์ที่สามารถรองรับเทคโนโลยีเว็บต่างๆ ที่หลากหลายได้ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต	ผู้วิจัยเลือกให้ Joomla สร้างเว็บไซต์ เพราะเป็น CMS ที่รองรับเทคโนโลยีเว็บต่างๆ ได้หลากหลาย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เพิ่มเติมรายละเอียดข่าวสารอัพเดทเกี่ยวกับแวดวงอาชีพของคนพิการลงไปด้วย

1.2.3 ผู้วิจัยนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญที่เสนอมาปรับปรุงแก้ไขให้ผู้ใช้ทั่วไปสามารถเข้าใช้บริการผ่านชื่อโดเมน http://www.podblind.lnw.mn/index.php

1.2.4 นำเว็บไซต์เพื่อผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นไปทดลองภาคสนาม (Field Trial) โดยนำไปใช้กับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของเว็บไซต์ก่อนนำไปใช้จริง โดยมีประเด็นในการปรับปรุงแก้ไข ดังตารางที่ 3.9

ตารางที่ 3.9 ประเด็นการปรับปรุงหลังการให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นทดลองใช้

ประเด็นที่พบ	สิ่งที่ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไข
1) การจัดสภาพแวดล้อมยังไม่มีเอกภาพและสุนทรียภาพในการฟังมากนัก	ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้อำนวยการโรงเรียน และครูเต๋าที่อนุญาตให้เข้าไปใช้ห้องสมุดของโรงเรียนสอนคนตาบอด และได้ปรับสถานที่ที่ใช้นั่งฟัง ให้ไม่มีผู้คนที่ไม่เกี่ยวข้องเดินหรือพูดคุย เนื่องจากผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นจะมีประสาทหูที่ไวมาก และจะสับสนว่าเสียงที่ได้ยินเป็นเสียงในคลิปที่ฟังจากเว็บไซต์หรือไม่ หรือเสียงใคร
2) การให้ฟังพอดคาสต์จากลำโพงคอมพิวเตอร์ ไม่สามารถดึงดูดให้น้องที่มีความบกพร่องทางการเห็นสนใจฟังได้จนจบ	ผู้วิจัยให้รับฟังผ่านหูฟัง โดยเลือกให้มีขนาดที่พอเหมาะกับแต่ละคน ไม่บีบศีรษะและหูมากจนเกินไปนัก เพราะน้องต้องรับฟังเป็นระยะเวลานาน และให้ฟังทีละคน ก่อนและหลังรับฟัง มีการสัมภาษณ์เพื่อทดลองเก็บข้อมูล เป็นระยะๆ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
3) การรับฟังที่ยาวนานเกิน 1 ชั่วโมงอาจทำให้น้องเกิดความเมื่อยล้า เบื่อหน่ายและเครียด	ผู้วิจัยจัดทำตารางเวลาใหม่ในการเก็บข้อมูลเพื่อให้เกิดความสะดวกสบายแก่น้องที่มีความบกพร่องทางการเห็น

1.2.5 จากนั้นสรุปผลที่ได้จากการทดลองและนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ ผู้วิจัยได้ปรับจากแบบสำรวจวัดความตระหนักรู้ในอาชีพ (Vocational Rating Scale หรือ VRS) และแบบสำรวจเพื่อวัดความตระหนักรู้ในอาชีพของปิติ วิทยการ (2537) ซึ่งพัฒนาจากแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ (Vocational Awareness Index) ของลอเรนซ์ อี เคอรี่ (Currie, 1975) โดยแบบสำรวจวัดความตระหนักรู้ในอาชีพ (Vocational Rating Scale หรือ VRS) ได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อใช้วัดทัศนคติด้านความตระหนักรู้ในอาชีพ (Thomas and Howard, 1977) โดยมีข้อคำถามทั้งหมด 40 ข้อ แต่ละข้อเป็นแบบ มาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert ซึ่งเป็นการจำลองสถานการณ์ในอาชีพว่าหากเขาหรือเธอต้องอยู่ในเหตุการณ์อาชีพนั้น ณ ขณะนั้น จะมีระดับความคิดเห็นอย่างไร

สำหรับแบบสำรวจเพื่อวัดความตระหนักรู้ในอาชีพของ ปิติ วิทยการ (2537) นั้น ด้านเนื้อหาได้พัฒนาจากแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ (Vocational Awareness Index) ของลอเรนซ์ อี เคอรี่ (Currie, 1975) นั้น ประกอบไปด้วยข้อความเกี่ยวกับความตระหนักรู้ในอาชีพ จำนวน 60 ข้อ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับอาชีพทั้ง 6 ด้านคือ สังคมเศรษฐกิจ, สภาพครอบครัว, ชุมชน สิ่งแวดล้อม, การศึกษา, เพศ และสภาพร่างกาย ในแต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีข้อความที่เป็นบวกและลบ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ศึกษาและสังเคราะห์แบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ (อ้างถึงตารางที่ 2.8 บทที่ 2) และผู้วิจัยได้เลือกแบบสำรวจเพื่อวัดความตระหนักรู้ในอาชีพที่ผู้วิจัยได้ปรับจาก ปิติ วิทยการ (2537) ซึ่งพัฒนาจากแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ (Vocational Awareness Index) ของลอเรนซ์ อี เคอรี่ (Currie, 1975) เนื่องจากมีการกล่าวถึงมิติความตระหนักรู้ในอาชีพครบทั้ง 3 มิติ แต่การตอบคำถามผู้วิจัยไม่ใช้รูปแบบของลอเรนซ์ อี เคอรี่ ที่ให้ผู้ตอบตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แต่ผู้วิจัยนำมาปรับให้แต่ละข้อเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert ซึ่งเป็นการจำลองสถานการณ์ในอาชีพว่าหากเขาหรือเธอต้องอยู่ในเหตุการณ์อาชีพนั้น ณ ขณะนั้นจะมีระดับความคิดเห็นอย่างไร เนื่องจากสอดคล้องกับแบบแผนงานวิจัยครั้งนี้ที่ต้องการวัดผลความเปลี่ยนแปลงหลายครั้ง อีกส่วนที่ถูกปรับคือการตัดข้อความในส่วนที่ไม่เหมาะสมกับผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นและลดจำนวนข้อคำถามลงเป็น 30 ข้อและปรับให้ตรงกับเนื้อหาเรื่องความตระหนักรู้ในอาชีพ 3 มิติ 14 ด้าน มีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อดังนี้ *มิติตนเอง* ได้แก่ 1) เพศและสภาพร่างกาย 2) ความสนใจ 3) ทัศนคติต่ออาชีพ 4) ความตระหนักและเห็นคุณค่าของตนเอง 5) ความแตกต่างในด้านความสามารถ 6) ประสบการณ์ชีวิต 7) บุคลิกภาพและความถนัด *มิติครอบครัวและสังคม* ได้แก่ 1) สังคมและเศรษฐกิจ 2) การศึกษา 3) ครอบครัวชุมชนและสิ่งแวดล้อม 4) การเลียนแบบจากบุคคลตัวแบบ *มิติอาชีพ* ได้แก่ 1) คุณสมบัติของตนเองในการทำงาน 2) คุณสมบัติที่จำเป็นเพื่อความสำเร็จในการทำงาน 3) ความแตกต่างและข้อกำหนดในงานแต่ละชนิดในการทำงาน ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับการเก็บข้อมูลในการวิจัย โดยแสดงดังตารางที่ 3.10 และ 3.11

ตารางที่ 3.10 โครงสร้างแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ

องค์ประกอบ	ข้อที่	จำนวนข้อ	คะแนนเต็ม
มิติที่ 1 ตนเอง	1-10	10	10
มิติที่ 2 ครอบครัวและสังคม	11-20	10	10
มิติที่ 3 อาชีพ	21-30	10	10
รวม		30	30

ตารางที่ 3.11 โครงสร้างแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ แบบละเอียด

ข้อคำถาม / มิติในการวัดของงานวิจัย	ความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละมิติกับจุดประสงค์ของความตระหนักรู้ในอาชีพ
มิติตนเอง	
1.เพศและสภาพร่างกาย	ข้อที่ 1,2 (จุดประสงค์ข้อที่ 1 ระบุบุคลิกความสนใจและความสามารถของตนเองได้)
2.ความแตกต่างในด้านความสามารถ	ข้อที่ 5,7 (จุดประสงค์ข้อที่ 1 ระบุบุคลิกความสนใจและความสามารถของตนเองได้)
3.ความสนใจ	ข้อที่ 3 (จุดประสงค์ข้อที่ 1 ระบุบุคลิกความสนใจและความสามารถของตนเองได้)
4.ทัศนคติต่ออาชีพ	ข้อที่ 3,4 (จุดประสงค์ข้อที่ 3 เห็นคุณค่าของความแตกต่างระหว่างชีวิตและการทำงาน)
5.บุคลิกภาพและความถนัด	ข้อที่ 10 (จุดประสงค์ข้อที่ 1 ระบุบุคลิกความสนใจและความสามารถของตนเองได้)
6.ความตระหนักและเห็นคุณค่าของตนเอง	ข้อที่ 6,9 (จุดประสงค์ข้อที่ 3 เห็นคุณค่าของความแตกต่างระหว่างชีวิตและการทำงาน)
7.ประสบการณ์ชีวิต	ข้อที่ 8 (จุดประสงค์ข้อที่ 2 ได้สำรวจและเปรียบเทียบระหว่างทักษะของตนเองและอาชีพ)
มิติครอบครัวและสังคม	
1.ครอบครัว, ชุมชนและสิ่งแวดล้อม	ข้อที่ 11,14,15,18 (จุดประสงค์ข้อที่ 2 ได้สำรวจและเปรียบเทียบระหว่างทักษะของตนเองและอาชีพ)
2.สังคมและเศรษฐกิจ	ข้อที่ 13,19 (จุดประสงค์ข้อที่ 2 ได้สำรวจและเปรียบเทียบระหว่างทักษะของตนเองและอาชีพ)
3.การศึกษา	ข้อที่ 12,,17 (จุดประสงค์ข้อที่ 3 เห็นคุณค่าของความแตกต่างระหว่างชีวิตและการทำงาน)
4.การเลียนแบบจากบุคคลตัวแบบ	ข้อที่ 16,20,27 (จุดประสงค์ข้อที่ 2 ได้สำรวจและเปรียบเทียบระหว่างทักษะของตนเองและอาชีพ)
มิติอาชีพ	
1.คุณสมบัติของตนเองในการทำงาน	ข้อที่ 21,23,25 (จุดประสงค์ข้อที่ 2 ได้สำรวจและเปรียบเทียบระหว่างทักษะของตนเองและอาชีพ)
2.คุณสมบัติที่จำเป็นเพื่อความสำเร็จในการทำงาน	ข้อที่ 26,28,30 (จุดประสงค์ข้อที่ 3 เห็นคุณค่าของความแตกต่างระหว่างชีวิตและการทำงาน)
3.ความแตกต่างและข้อกำหนดในงานแต่ละชนิด	ข้อที่ 22,24,29 (จุดประสงค์ข้อที่ 2 ได้สำรวจและเปรียบเทียบระหว่างทักษะของตนเองและอาชีพ)

2.2 ผู้วิจัยนำข้อคำถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจดูความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์เสนอแนะในเบื้องต้น แล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ (ดูรายชื่อได้ในภาคผนวก ก) จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษา โดยผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา การสร้างความตระหนักรู้ในอาชีพ คือมีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้อย่างน้อย 8-10 ปี จำนวน 3 ท่าน

2. เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ และมีประสบการณ์การถ่ายทอดความรู้ด้านนี้ จำนวน 2 ท่าน

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพใช้ดัชนี IOC (Item Objective Congruence) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตัดสินอย่างมีระบบ ซึ่งมีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามที่ต้องการวัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามที่ต้องการวัด

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามที่ต้องการวัด

หลังจากให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมของภาษาเรียบร้อยแล้ว นำผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาดัชนี IOC มีสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามที่ต้องการวัด

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนการตัดสินข้อคำถามของผู้ทรงคุณวุฒิ

N คือ จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินค่า IOC ที่คำนวณได้ต้องมากกว่า 0.50 (IOC > 0.50) จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาที่มุ่งวัดหรือนิยามเชิงปฏิบัติการ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2532)จากนั้นนำผลที่ได้มาหาค่า IOC ในแต่ละประเด็นของคำถาม ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่า IOC พบว่า ค่า IOC = 0.89 แสดงในภาคผนวก ฉ โดยการตรวจสอบคุณภาพของแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพโดยผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา การสร้างความตระหนักรู้ในอาชีพ คือมีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้อย่างน้อย 8-10 ปี จำนวน 3 ท่าน และผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษและมีประสบการณ์การถ่ายทอดความรู้ด้านนี้ จำนวน 2 ท่าน พบว่า โดยรวมข้อคำถามในแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพส่วนใหญ่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนดพบว่า ค่า IOC = 1.00 (IOC > 0.50)

2.3 นำแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วไปทดสอบกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน โดยมีประเด็นในการปรับปรุงแก้ไข ดังตารางที่ 3.12

ตารางที่ 3.12 ประเด็นการปรับปรุงหลังการนำไปทดสอบกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น

ประเด็นที่พบ	สิ่งที่ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไข
1) เวลาที่ใช้ค่อนข้างนาน กว่าจะทำแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพเสร็จ เนื่องจากนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น ไม่เข้าใจคำถาม และสมาธิสั้นมาก บางครั้งลืมคำถาม ให้ผู้วิจัยอ่านทวนให้ฟังหลายรอบ	ผู้วิจัยได้เรียนรู้ธรรมชาติเรื่องสมาธิของผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น และการตั้งคำถามใดๆ ให้เขาตอบ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้คำถามสั้น กระชับ ง่าย และไม่วกวน ไม่หลอกล่อ ควรตรงไปตรงมา
2) มีการให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมระหว่างการทำแบบสำรวจทำให้ใช้เวลานาน	ผู้วิจัยคำนวณเวลาที่ใช้ เพื่อนำมาวางแผนการเก็บข้อมูลในวันจริงกับกลุ่มตัวอย่างจริง

2.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

3. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพด้วยพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันสำหรับครูและนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อใช้เก็บข้อมูลในการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คนและครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำถามปลายเปิด (open-ened interview) สร้างแบบสัมภาษณ์ชนิดไม่มีโครงสร้าง (unstructured interview) ไม่มีการกำหนดรูปแบบคำถามไว้ตายตัว แต่จะกำหนดเพียงแนวคำถามหรือประเด็นการสัมภาษณ์เท่านั้น โดยมีรายละเอียดการเก็บข้อมูลดังนี้

3.1 การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วนใหญ่คือ ก่อนรับฟังพอดคาสต์และหลังรับฟังพอดคาสต์

<u>กรอบคำถามการสัมภาษณ์</u>

1) ข้อมูลภูมิหลังของผู้ให้ข้อมูล
2) ความฝันเกี่ยวกับอาชีพ
3) ความรู้สึกและทัศนคติต่ออาชีพหลังรับฟังพอดคาสต์

3.2 การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน เนื้อหาเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อกลยุทธ์เมตาคอกนิชันในพอดคาสต์

<u>กรอบคำถามการสัมภาษณ์</u>

1) ข้อมูลภูมิหลังของผู้ให้ข้อมูล
2) ความคิดเห็นที่มีต่อกลยุทธ์เมตาคอกนิชันในพอดคาสต์

โดยข้อคำถามที่ใช้ถามนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นเป็นลักษณะของการสัมภาษณ์ถึงลักษณะความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมในเชิงลึก เพื่อนำผลมาประกอบผลจากแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ อันจะนำไปสู่การอภิปรายผลในเชิงคุณภาพต่อไป

3.3 นำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพด้วยพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันสำหรับครูและนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความบกพร่อง

ทางการเห็นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจดูความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์เสนอแนะ แล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ (ดูรายชื่อได้ในภาคผนวก ก) จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา โดยผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา การสร้างความตระหนักรู้ในอาชีพ คือมีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้อย่างน้อย 8-10 ปี จำนวน 3 ท่าน

2. เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ และมีประสบการณ์การถ่ายทอดความรู้ด้านนี้ จำนวน 2 ท่าน โดยมีประเด็นในการปรับปรุงแก้ไข ดังตารางที่ 3.13

ตารางที่ 3.13 ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการพัฒนาแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพด้วยพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความบกพร่องทางการเห็น

ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไข
1) การสัมภาษณ์เก็บข้อมูล ควรทำระหว่างผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นรับฟังคำถามแต่ละข้อที่ผู้วิจัยได้ใส่กลยุทธ์เมตาคอกนิชันลงไป เนื่องจากจะทำให้ทราบว่า เมื่อมาถึงกลยุทธ์นี้แล้ว ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นมีความคิดเห็นอย่างไร ซึ่งความคิดเห็นที่ว่านั้น จะแสดงถึงระดับความตระหนักรู้ในอาชีพของเขาได้	ผู้วิจัยจัดทำแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างขึ้นใหม่เพื่อเก็บข้อมูลนี้โดยเฉพาะ
2) ควรถามความฝันเกี่ยวกับอาชีพทั้งก่อนและหลังการรับฟังเพื่อดูความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นหลังได้รับการส่งเสริมด้วยกลยุทธ์นี้	ผู้วิจัยเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะ
3) ข้อมูลภูมิหลังของผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น ควรประกอบด้วยที่มาของความบกพร่องทางการเห็น อายุ เพศ เป้าหมายหลังเรียนจบประถมศึกษาปีที่ 6 และประสบการณ์การใช้พอดคาสต์และคอมพิวเตอร์	ผู้วิจัยเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 3.14 ขั้นตอนการดำเนินงาน : การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 4 เครื่องมือ (Gantt chart)

ขั้นตอนการดำเนินงาน : การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 4 เครื่องมือ
○ พอดคาสต์ (PODCAST)
• CLIPS 24 CLIPS
1. พัฒนาบท จากนั้นนำไปขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา
2. ปรับแก้และนำไปขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ (IOC)
3. พัฒนา DEMO รายการ 1 CLIP จากนั้นนำไปขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาและรับข้อเสนอแนะจากการประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญ
4. พัฒนา CLIPS 24 CLIPS ตามรูปแบบ DEMO ที่ผ่านการประเมินผลแล้ว
• WEBSITE
1. พัฒนาเว็บ จากนั้นนำไปขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา
2. ปรับแก้และนำไปขอความคิดเห็นและและรับข้อเสนอแนะจากการประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญ
3. พัฒนา WEBSITE ตามข้อเสนอแนะและนำไปทดลองภาคสนาม
4. ปรับแก้และนำไปใช้จริง
○ แบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ
1. พัฒนาแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ
2. นำไปขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา
3. ปรับแก้และนำไปขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ (IOC)
4. ปรับแก้และนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจริง
○ แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นครูและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่มีต่อการส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพด้วยพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6
1. พัฒนาแบบสัมภาษณ์
2. นำไปขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา
3. ปรับแก้และนำไปขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ
ขั้นตอนการดำเนินงาน : การเก็บรวบรวมข้อมูล
○ ทำหนังสือ จากนั้นติดต่อโรงเรียนและกลุ่มตัวอย่าง
○ นัดหมายและดำเนินการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลการวิจัยเป็นเวลา 4 สัปดาห์ต่อเนื่อง
○ วิเคราะห์และสรุปข้อมูลการวิจัย

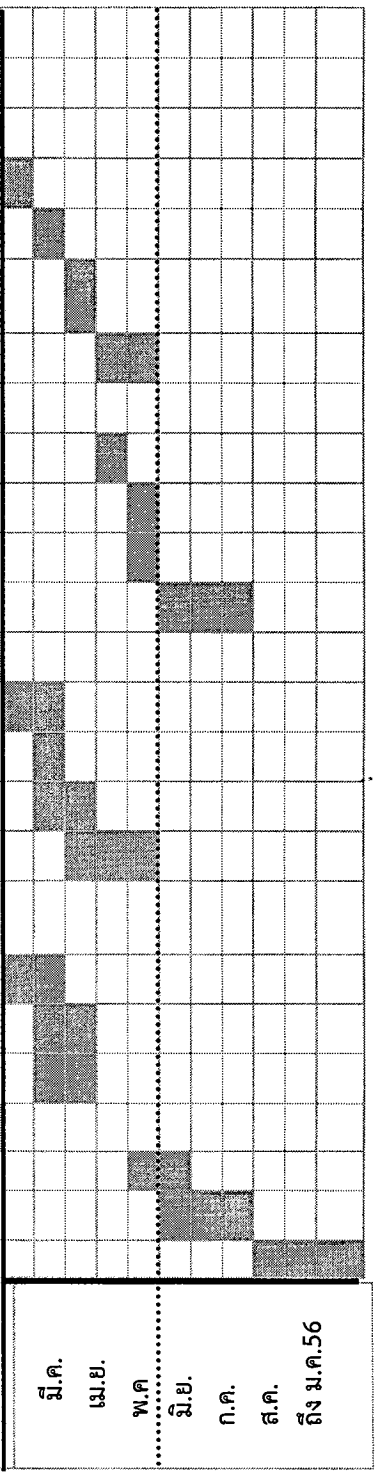

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ ในเบื้องต้นผู้วิจัยติดต่อกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสอนคนตาบอด 10 คน จากนั้นจึงนัดพบเพื่อทำความ รู้จักแนะนำตัวเองเบื้องต้น ชี้แจงจุดประสงค์ในการวิจัย นัดหมายวันเวลาที่จะเข้าไปศึกษาวิจัยและทำความเข้าใจในข้อตกลงว่า ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพด้วยพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้เวลาสัปดาห์ละ 6 ครั้ง ในการวิจัยแบ่งเป็น 4 สัปดาห์ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนั้นข้อมูลที่เก็บได้ จะมีทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งนำมาทำให้เป็นจำนวนที่นับได้ (เก็บข้อมูลจากแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพเพื่อผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น) และข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งแจงนับไม่ได้ (เก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น) มีรายละเอียดแต่ละสัปดาห์ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 ผู้วิจัยนำพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันไปให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างรับฟัง โดยมีจุดประสงค์ของความตระหนักรู้ในอาชีพสัปดาห์ที่ 1 คือ หลังรับฟังพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันแล้ว นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นจะสามารถระบุบุคลิกและความสนใจของตนเองได้ (Identifying) โดยครั้งแรกของการพบกัน ก่อนรับฟังผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ (Pretest) จากนั้นจึงนำคลิปเสียงชุด NO.1WEEK1 ถึง NO.6WEEK1 ตามลำดับรวม 6 คลิป (Clips) ให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นทั้ง 10 คนรับฟัง หลังจากที่รับฟังจบทั้ง 6 คลิป (Clips) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ (Posttest) โดยในระหว่างที่กลุ่มตัวอย่างรับฟังพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันทั้ง 6 กลุ่มอาชีพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงลึกด้วยแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นระหว่างการทดลองใช้พอดคาสต์ในสัปดาห์ที่ 1

สัปดาห์ที่ 2 ผู้วิจัยนำพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันไปให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างรับฟัง โดยมีจุดประสงค์ของความตระหนักรู้ในอาชีพสัปดาห์ที่ 2 คือ หลังรับฟังพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันแล้ว นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นจะสามารถระบุความสามารถของตนเองได้ (Identifying) โดยผู้วิจัยนำคลิปเสียงชุด NO.1WEEK2 ถึง NO.6 WEEK2 ตามลำดับรวม 6 คลิป (Clips) ให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นทั้ง 10 คนรับฟัง หลังจากที่รับฟังจบทั้ง 6 คลิป (Clips) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ (Posttest) โดยในระหว่างที่กลุ่มตัวอย่างรับฟังพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันทั้ง 6 กลุ่มอาชีพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงลึกด้วยแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นระหว่างการทดลองใช้พอดคาสต์ในสัปดาห์ที่ 2

สัปดาห์ที่ 3 ผู้วิจัยนำพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันไปให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างรับฟัง โดยมีจุดประสงค์ของความตระหนักรู้ในอาชีพในสัปดาห์ที่ 3 นี้ คือหลังรับฟังพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันแล้ว นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นสามารถเปรียบเทียบสถานการณ์ในอาชีพกับชีวิตตนได้ (Exploring) โดยผู้วิจัยนำคลิปเสียงชุด NO.1 WEEK3 ถึง NO.6 WEEK3 ตามลำดับรวม 6 คลิป (Clips) ให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นทั้ง 10 คน

รับฟัง หลังจากที่รับฟังจบ 6 คลิป (Clips) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ (Posttest) โดยในระหว่างที่กลุ่มตัวอย่างรับฟังพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันทั้ง 6 กลุ่มอาชีพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงลึกด้วยแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นระหว่างการทดลองใช้พอดคาสต์ในสัปดาห์ที่ 3

สัปดาห์ที่ 4 ผู้วิจัยนำพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันไปให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างรับฟัง โดยมีจุดประสงค์ของความตระหนักรู้ในอาชีพในสัปดาห์ที่ 4 นี้ คือหลังรับฟังพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันแล้ว นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นจะสามารถเห็นคุณค่าของการรู้ความแตกต่างระหว่างชีวิตและสถานการณ์ในอาชีพการทำงาน (Evaluating) โดยผู้วิจัยนำคลิปเสียงชุด NO.1 WEEK 4 ถึง NO.6 WEEK 4 ตามลำดับรวม 6 คลิป (Clips) ให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นทั้ง 10 คนรับฟัง หลังจากที่รับฟังจบทั้ง 6 คลิป (Clips) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ (Posttest) โดยในระหว่างที่กลุ่มตัวอย่างรับฟังพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันทั้ง 6 กลุ่มอาชีพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงลึกด้วยแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นระหว่างการทดลองใช้พอดคาสต์สัปดาห์ที่ 4 หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงลึกด้วยแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นครูผู้สอนจำนวน 3 คนด้วย

จากรายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละสัปดาห์ข้างต้น รวมทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ สรุปได้ดังภาพที่ 3.7 ถึง 3.10

ภาพที่ 3.7 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลในสัปดาห์ที่ 1

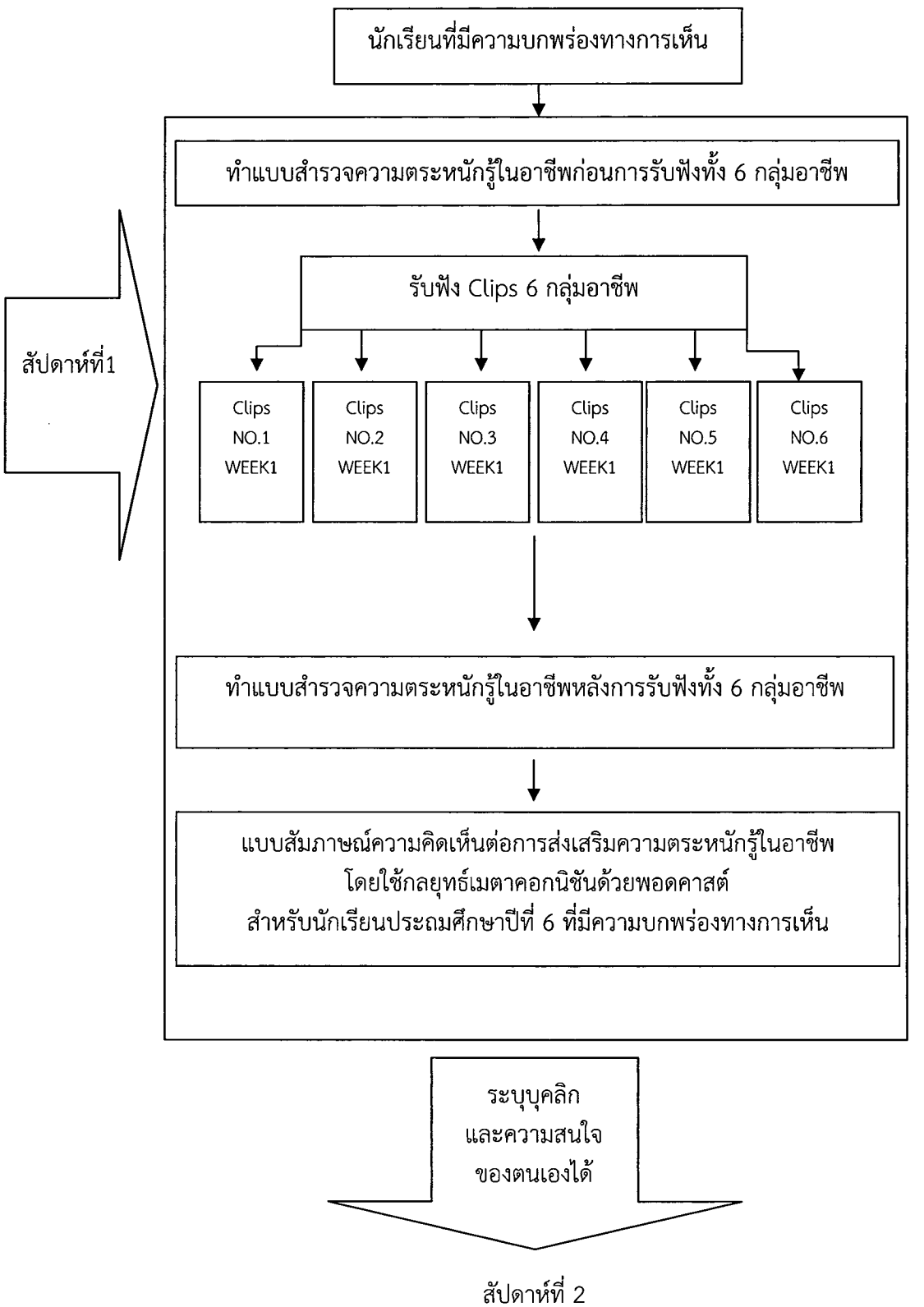

ภาพที่ 3.8 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลในสัปดาห์ที่ 2

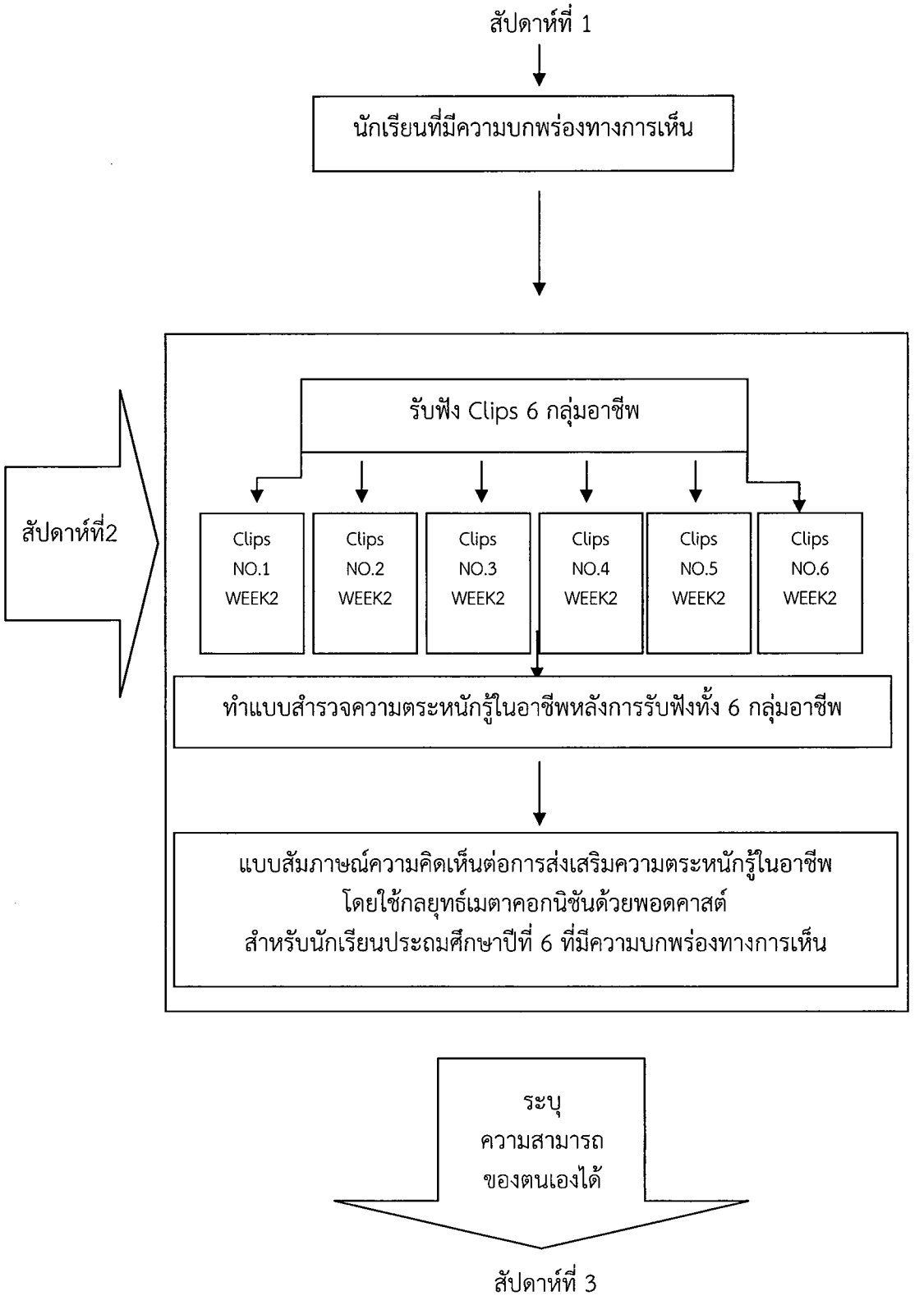

ภาพที่ 3.9 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลในสัปดาห์ที่ 3

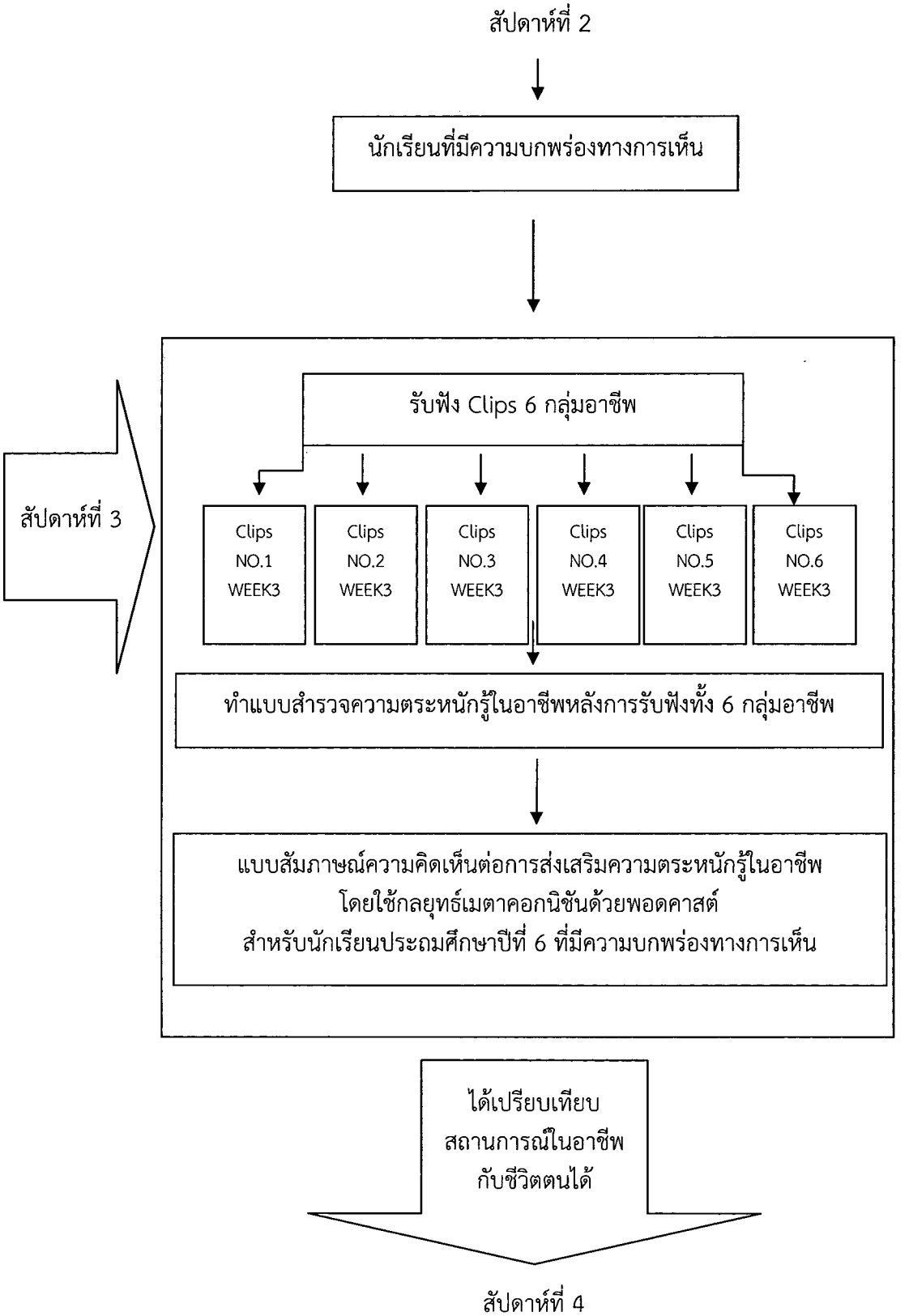

ภาพที่ 3.10 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลในสัปดาห์ที่ 4 (สัปดาห์สุดท้าย)

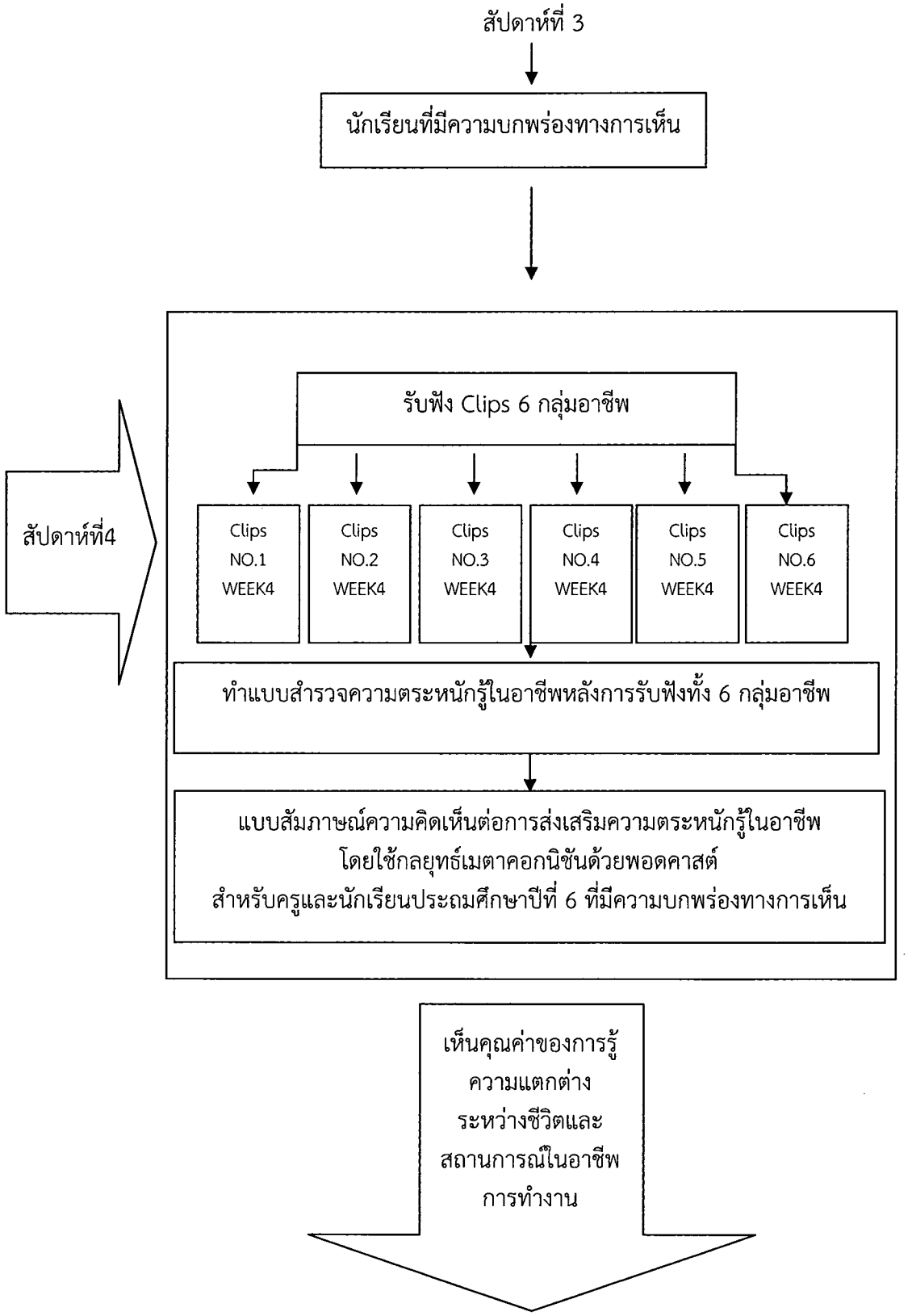

ในการเก็บรวบข้อมูลในแต่ละสัปดาห์ รวม 4 สัปดาห์ดังที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอเนื้อหาเรื่องความตระหนักรู้ในอาชีพออกเป็น 3 มิติ ประกอบด้วย *มิติตนเอง*ได้แก่ 1) เพศและสภาพร่างกาย 2) ความสนใจ 3) ทัศนคติต่ออาชีพ 4) ความตระหนักและเห็นคุณค่าของตนเอง 5) ความแตกต่างในด้านความสามารถ 6) ประสบการณ์ชีวิต 7) บุคลิกภาพและความถนัด *มิติครอบครัวและสังคม*ได้แก่ 1) สังคมและเศรษฐกิจ 2) การศึกษา 3) ครอบครัว, ชุมชนและสิ่งแวดล้อม 4) การเลียนแบบจากบุคคลตัวแบบ *มิติอาชีพ*ได้แก่ 1) คุณสมบัติของตนเองในการทำงาน 2) คุณสมบัติที่จำเป็นเพื่อความสำเร็จในการทำงาน 3) ความแตกต่างและข้อกำหนดในงานแต่ละชนิดในการทำงาน ซึ่งในทุกสัปดาห์มีขั้นตอนการจัดการทดลองเพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของความตระหนักรู้ในอาชีพดังภาพที่ 3.11

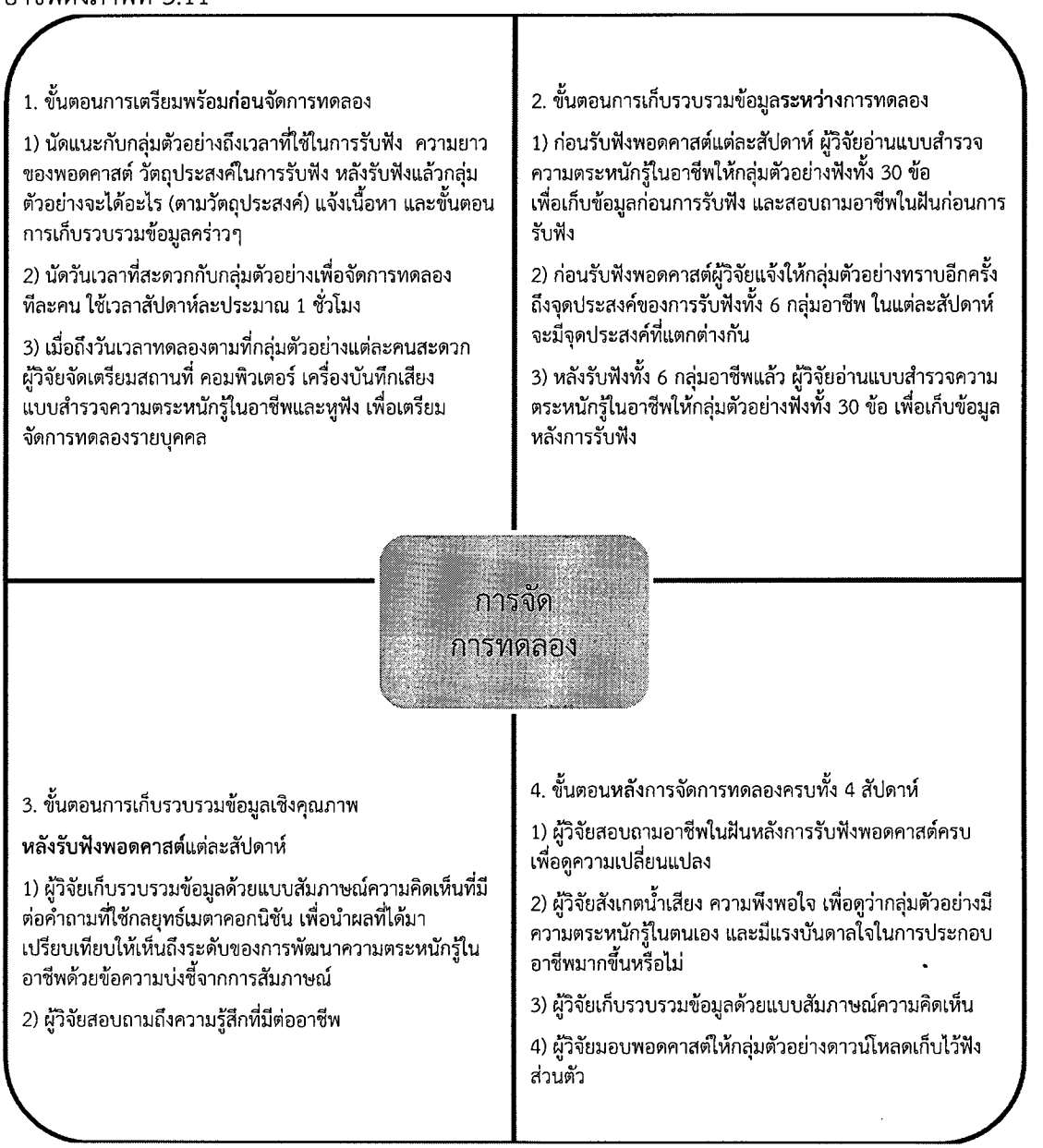

ภาพที่ 3.11 การจัดการทดลอง

ลักษณะการเก็บข้อมูลจะเป็นการสัมภาษณ์และบันทึกเสียงเพื่อนำไปถอดเทปอย่างละเอียด เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นจึงทำให้ทุกขั้นตอนหลังจากให้สิ่งทดลอง (พอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชัน) ไปแล้ว ต้องทำการวัดผลแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม (ความตระหนักรู้ในอาชีพ) ทันที

สรุปการรวบรวมข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น สรุปวิธีดำเนินการวิจัยดังตารางที่ 3.15

ตารางที่ 3.15 วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

วัตถุประสงค์	คำถามการวิจัย	วิธีรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อศึกษาระดับของการพัฒนาความตระหนักรู้ในอาชีพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการรับฟังพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชัน	1. พอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันจะสามารถเพิ่มความตระหนักรู้ในอาชีพให้สูงขึ้นได้หรือไม่	แบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการอ่านให้กลุ่มตัวอย่างฟัง และบันทึกเสียงสลับกับจดบันทึกข้อมูลและผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ในขณะอยู่ในสนามด้วยตนเองพร้อมกับรวบรวมข้อมูลไปด้วย เพื่อสร้างข้อสรุปหรือสมมติฐานชั่วคราว (working hypothesis) เป็นระยะๆ	วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการเปรียบเทียบข้อมูล (Constant Comparison) ให้เห็นถึงระดับของการพัฒนาความตระหนักรู้ในอาชีพ ตั้งแต่ก่อนและหลังการใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันด้วยการให้รับฟังพอดคาสต์ โดยการนำข้อมูลมาเทียบเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดในแต่ละสัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ แล้วนำเสนอด้วยกราฟประกอบความเรียง
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพด้วยพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชัน	2. ครูและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพด้วยพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างไร	แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพด้วยพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6	วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีแบบสร้างข้อสรุป คือการตีความสร้างข้อสรุปข้อมูลจากรูปธรรมหรือปรากฏการณ์ที่มองเห็นโดยวิธีการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic induction) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลมาแล้ว ขั้นตอนสำคัญต่อไปนี้คือ การตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล ในขั้นแรกผู้วิจัยได้ตรวจสอบก่อนว่า ข้อมูลที่ได้นั้นเพียงพอแล้วหรือยัง ตอบปัญหาการวิจัยได้ครบถ้วนแล้วหรือไม่ สำหรับข้อมูลที่จะนำไปวิเคราะห์นั้น จะมีทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ (เก็บข้อมูลจากแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพเพื่อผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น) และข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งแจงนับไม่ได้ (เก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นระหว่างการทดลองใช้พอดคาสต์) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมทางสถิติประยุกต์โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพผู้เรียน เสนอข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลระดับของการพัฒนาความตระหนักรู้ในอาชีพก่อนและหลังการใช้การส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพด้วยพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเปรียบเทียบค่าความถี่จากแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพรายบุคคลก่อนนำไปแสดงผลในรูปกราฟประกอบความเรียง โดยคำนวณค่าความถี่ระหว่างก่อนได้รับการส่งเสริมฯ (Pretest) หลังได้รับการส่งเสริมฯ ในสัปดาห์ที่ 1 (week 1) หลังได้รับการส่งเสริมฯ ในสัปดาห์ที่ 2 (week 2) หลังได้รับการส่งเสริมฯ ในสัปดาห์ที่ 3 (week 3) หลังได้รับการส่งเสริมฯ ในสัปดาห์ที่ 4 (week 4) โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (ประคอง กรรณสูต, 2538) ได้แก่

5 หมายถึงมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับจริงมากที่สุด
4 หมายถึงมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับจริงมาก
3 หมายถึงมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับจริงปานกลาง
2 หมายถึงมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับจริงน้อย
1 หมายถึงมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับจริงน้อยที่สุด

1.3 วิธีการคำนวณคะแนนเพื่อกรอกลงแบบบันทึกผลการวัดและพัฒนาการฯ โดยการแปลงคะแนนระดับความตระหนักรู้ในอาชีพที่ได้จากแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพ (โดยคะแนนนี้มาจากการแปลงคะแนนระดับความคิดเห็นที่ได้จากแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) แปลงให้เป็นคะแนนเต็ม 100 เช่น กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 ได้คะแนนระดับความตระหนักรู้ในอาชีพมิติตนเองก่อนการรับฟัง (คำนวณจากแบบสำรวจความตระหนักรู้ในอาชีพข้อที่ 1 ถึง ข้อที่ 10) เฉลี่ย 3.8 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน เมื่อแปลงให้เป็นคะแนนเต็ม 100 กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 จะได้คะแนนเท่ากับ $\frac{3.8}{5} \times 100 = 76$ โดยรูปแบบของการประเมินพัฒนาการนั้นสามารถสรุปแต่ละขั้นตอนดังภาพที่ 3.11

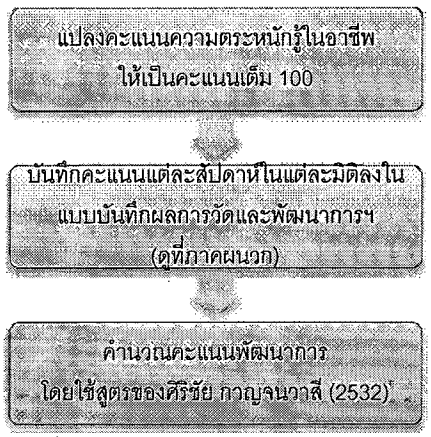

ภาพที่ 3.11 รูปแบบของการประเมินพัฒนาการ

1.4 การคำนวณคะแนนระดับของการพัฒนาความตระหนักรู้ในอาชีพของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น เป็นวิธีที่สามารถให้ข้อมูลระดับของการพัฒนาความตระหนักรู้ในอาชีพที่ผู้วิจัยต้องการได้ และเป็นหลักฐานที่สามารถแสดงต่อผู้เกี่ยวข้องได้ ซึ่งวิธีการวัดสามารถทำได้หลายวิธี แต่ในที่นี้จะใช้วิธีการวัดคะแนนพัฒนาการของศิริชัย กาญจนวาสี ซึ่งเป็นวิธีที่มีผู้นำไปพัฒนาและวิเคราะห์คุณภาพอย่างต่อเนื่อง และพบว่าการหาคะแนนพัฒนาการจากวิธีนี้มีความตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์สูง เพราะเป็นวิธีการวัดคะแนนพัฒนาการที่ไม่ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งไม่ขึ้นกับคะแนนของกลุ่มและมีความคลาดเคลื่อนต่ำ
(ศิริชัย กาญจนวาสี, 2532)

<u>สูตร</u> คะแนนพัฒนาการ $= \frac{(y-x)}{Max-x} \times 100$

เมื่อ X คือ คะแนนสอบครั้งแรก
(ในที่นี้หมายถึงคะแนนระดับของการพัฒนาความตระหนักรู้ในอาชีพครั้งแรกหรือก่อนหน้า)
y คือ คะแนนสอบ
(ในที่นี้หมายถึงคะแนนระดับของการพัฒนาความตระหนักรู้ในอาชีพครั้งหลัง)
Max คือ คะแนนเต็มในการวัด

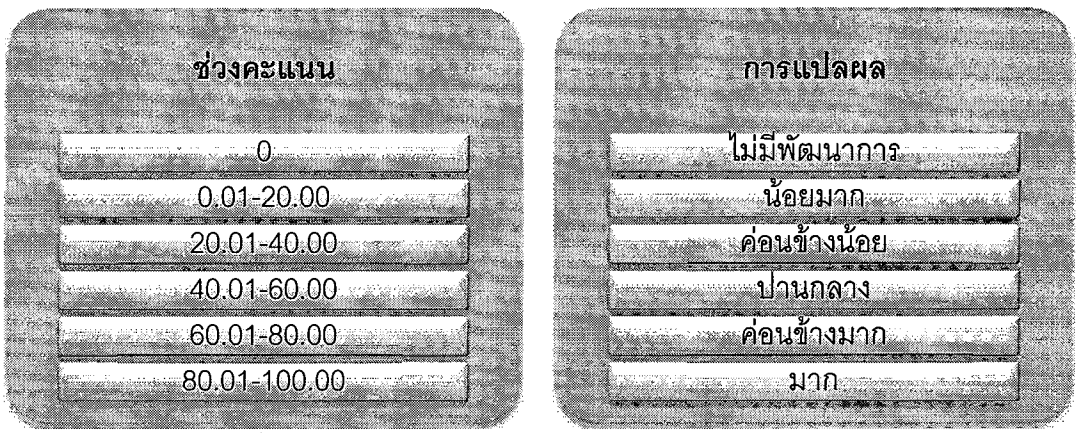

ภาพที่ 3.12 การแปลผลคะแนนพัฒนาการของบุญทอง บุญทวี
(ศิริชัย กาญจนวาสี, 2532)

ตัวอย่างการแปลผลพัฒนาการ กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1: *เพศหญิง อายุ 14 ปี เป้าหมายหลังเรียนจบประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องการเรียนต่อที่โรงเรียนสอนคนตาบอดที่จังหวัดแพร่ มีความบกพร่องทางการเห็นจากกรรมพันธุ์ (บิดาและมารดามีความบกพร่องทางการเห็น) ลักษณะความบกพร่องทางการเห็นสายตาบอดสนิท ความฝันด้านอาชีพก่อนได้รับการส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพคืออยากเป็นหมอและนักกีฬาทีมชาติ มีประสบการณ์การใช้พอดคาสต์และคอมพิวเตอร์เฉพาะในชั่วโมงเรียนเท่านั้น ความฝันด้านอาชีพหลังได้รับการส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพคือ อยากเป็นนักกีฬาโกลบอลทีมชาติและนักเขียน*

ตารางที่ 3.16 ตัวอย่างการแปลผลพัฒนาการ

พัฒนาการความตระหนักรู้ในอาชีพ	ก่อนรับฟัง ↓ สัปดาห์ที่ 1		สัปดาห์ที่ 1 ↓ สัปดาห์ที่ 2		สัปดาห์ที่ 2 ↓ สัปดาห์ที่ 3		สัปดาห์ที่ 3 ↓ สัปดาห์ที่ 4	
	%	การแปลผล	%	การแปลผล	%	การแปลผล	%	การแปลผล
มิติตนเอง	0	ไม่มีพัฒนาการ	+84	มาก	-50	ไม่มีพัฒนาการ	-34	ไม่มีพัฒนาการ
มิติครอบครัวและสังคม	+17	น้อยมาก	+34	ค่อนข้างน้อย	+20	น้อยมาก	+13	น้อยมาก
มิติอาชีพ	+6	น้อยมาก	+24	ค่อนข้างน้อย	+23	ค่อนข้างน้อย	+50	ปานกลาง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพแบบสร้างข้อสรุปคือ การตีความสร้างข้อสรุปข้อมูลจากรูปธรรมหรือปรากฏการณ์ที่มองเห็น โดยวิธีการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic induction) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย